

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה

מיום שני, י"א בכסלו תש"פ, 9.12.2019

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מס' 14
מיום שני, י"א בכסלו תש"פ, 9.12.2019

משתתפים:

- ירקוני גדי - יו"ר המועצה
- מאיר יפרח
- ברקאי מירב - חברת מועצה, בארי
- בר יובל - חבר מועצה, בארי
- משה טל - חבר מועצה, דקל
- ספקטור שמואל - חבר מועצה, חולית
- הוכמן ידידיה - חבר מועצה, בני נצרים
- אלון דודי - חבר מועצה, יתד
- רבקה בן ארי - חברת מועצה, כיסופים
- אווקרט חנניה - חבר מועצה, מבטחים
- רובין השי - חבר מועצה, ניר עוז
- פלג אמיר - חבר מועצה, עין הבשור
- פרידמן ראובן - חבר מועצה, עין השלושה
- דניאל אריה צבי - חבר מועצה, רעים
- אדמון אדרי דנה - חברת מועצה, שדי אברהם
- מימון יהודית - חברת מועצה, יבול
- סלע נעמי - חברת מועצה, צוחר
- רונית בן רומנו
- דני ברזילי
- רוויטל דג'אווי בן יעקב
- איתי ציפורי

צפניה משה

תמרה כהן

קוברסקי אדוארד

בר חפץ

סילביה גרין

מרים פודחני ספיר

מוזמנים:

ניר ים	-	מנכ"ל המועצה
כבי שקולניק	-	גזברות
יפה בוקובזה	-	גזברות
יפעת ליפנר	-	דוברת המועצה
רננה גומא יעקב		
בשמת גלין	-	האגף לאיכות הסביבה
אבי ינוס	-	מנהל אגף חינוך
עופר מימון	-	מנכ"ל החברה הכלכלית
ליאורה אלפרן	-	מנהלת האגף לשירותים חברתיים
צורית ירחי	-	מנהלת הצמיחה הדמוגרפית
בוריס נמירובסקי	-	מהנדס המועצה
מר אילן		
מר יהודה זנטי		
אלכס		
מתן שטרית		

על סדר היום:

1. רשימת מטרות מוסכמת לקידום על ידי המועצה בשנת העבודה 2020

מר ניר ים: ישיבת מליאה מספר 14 לשנת 2019. קודם כל, המליאה הזאת, וגם לזו שתבוא אחריה, מוזמנים כמובן חברי המליאה, יחד עם מנהלי האגפים במועצה האזורית אשכול, יחד עם, מה שנקרא, הנהגות היישובים, שנמצאות פה בהרכב קצת דליל, אבל נמצאות גם כאן.

גב' דנה אדמון: הנהגות היישובים הוזמנו להיום?

מר ניר ים: כן. הנהגות היישובים הוזמנו להיום, בתוכנית שלנו, בשלושת המליאות הקרובות, למעשה להתכנס סביב נושא תקציב 2020, וזה יהיה במתכונת הזאת. היום, למעשה, אנחנו נקיים את הדיון בהנחייתה של רנה, היא זו שתוביל את הדיון. גם היום, גם בפעם הבאה שתקרה בעוד יומיים. ובמליאה הבאה, שמתוכננת כרגע ל-23 לחודש, אנחנו נאשר את התקציב, אחרי שנשמע מה שנשמע היום, נעבור על המספרים, על הסעיפים הכספיים במליאה בעוד יומיים, יהיה לנו זמן של שבוע לאסוף את כל החומרים, לעדכן מה שצריך, ולהביא את זה בצורה מסודרת להעברת התקציב של השנה הבאה, במליאה שנקיים ב-23 לחודש. אז אמנם עוד לא שלחנו את הזימון ל-23, אבל הוא יהיה בדרך.

דוברת: זה ערב נר ראשון.

מר ניר ים: אז אנחנו נמצא יום ליד, לפני או אחרי. אני לא סגור על זה.

מר גדי ירקוני: חבריה, יש לי הצעה לסדר, ניר ברשותך. אני מציע שנצביע היום ונגמור את כל שלושת הישיבות.

גב' דנה אדמון: עכשיו, למה לא, עכשיו.

מר גדי ירקוני: לא, בסוף הדיון, לא עכשיו. צריך לשמוע ובסוף מקבלים.

גב' דנה אדמון: עכשיו, או עכשיו, או לא.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, זה רק היה קצת בחוש הומור, הכול בסדר, נמשיך הלאה.

גב' דנה אדמון: או עכשיו, או כלום.

מר ניר ים: תיכף, אחרי פתיחה של גדי ומאיר, נעביר את הרשות לרנה. בינתיים אני, כהרגלנו, מעביר את הדף הזה לחתימות, אני מבקש גם ממנהלי האגפים שנמצאים פה, גם מנציגי היישובים, יש פה שני דפים, למצוא את המקום המתאים, גם אם השם לא רשום לרשום אותו, שנדע מי היה נוכח לנו. גדי, בבקשה.

מר גדי ירקוני: טוב, אני אתן כמה עדכונים. א', זה חידוש מרענן, באמת אז אנחנו צריכים להתנהג יפה היום, בגלל שיש פה ילד שצריך ללמוד עוד. אז אני רוצה להגיד כמה עדכונים קצרים מאוד. א'- אני רוצה להגיד שעד עכשיו הייתי יותר אופטימי בנושא תקציבים נוספים שיזרמו, שהם לא בבסיס התקציב, אלינו. אבל אני רוצה להגיד שמתחילים להרגיש את זה שאין ממשלה כבר הרבה מאוד חודשים, וכנראה לא תהיה ממשלה עוד הרבה חודשים קדימה. ואנחנו מתחילים להרגיש את זה שמשרד האוצר, אגף תקציבים, עוצר לכל המשרדים, כמעט, את התקציבים הפתוחים שהיו להם אפשרויות של לקבל אישורים לתוכניות מיוחדות או לדברים כאלה, ובייחוד מינואר. אני מעריך שנהיה צריכים להיות הרבה יותר זהירים לפני שאנחנו ניקח התחייבויות, על מה שאנחנו בדרך כלל היינו לוקחים התחייבויות מכספים שאנחנו רגילים לקבל מהמשרדים. אפילו המנכלים של המשרדים, שאלו אלה שממשיכים לתפקד במשרדים, לא

מצליחים להוציא כבר, כמעט, הרשאות בכלל. אז מהבשורה הזאת, אני חייב לשתף אתכם גם. ואתם יודעים שאני בדרך כלל אופטימי.

אז פה אנחנו מתחילים להרגיש, לכל רוחב המשרדים, קשיים בנושאים האלה. אני לא מעריך שזה ישפיע עלינו על התקציב השוטף, אבל זה כן ישפיע, יכול להיות, בנושאים הנוספים. לא צריך, מצד שני, להיכנס לזה ולהדק איפה שלא צריך, אבל צריכים להיות ערניים לזה.

מצד שני, אני יכול להגיד שקיבלנו את ההרשאה האחרונה לבתי הספר החדשים, שכל כך היינו צריכים אותם. זה שקיבלנו את ההרשאה, זה עוד לא אומר שקיבלנו את הכסף, אבל אנחנו בצעד קדימה, ובעצם אישרו לנו את הכספים. עכשיו, אנחנו עומדים לקבל את התוספות להקצאות האלה, ומזה אנחנו נקבל את ההרשאות, בתוך ההרשאות. מתי הכסף יגיע, זה קצת יותר מסובך, אבל אני מקווה שזה כספים שנצליח להוציא מהאוצר יותר מוקדם.

תזכרו, שיש לנו הרבה כספים שאנחנו צריכים לקבל ממשרד החינוך, מסתכם בסדר גודל של 20 מיליון ₪, ואת כל הכספים האלה אנחנו צריכים להוציא בטווח כמה שיותר מהר, כיוון שבסוף הם גם לוחצים עלינו קצת תזרימית, על אף שאנחנו מצליחים לעבור מחודש לחודש, את התזרים, אבל בהחלט אנחנו קצת בלחץ שאנחנו לא רגילים אליו, אבל כמו שאמרתי, מאוד שימח אותנו שהצלחנו לקבל את ההרשאות.

דבר נוסף שאני רוצה לשתף אתכם, ראשי הרשויות של העוטף, כשאני מדבר על ראשי הרשויות, זה גם שדרות וגם אנחנו, מנסים לעבוד בשיתוף פעולה מאוד הדוק, כבר הרבה מאוד שנים, אבל עכשיו מנסים להיות הרבה יותר הדוקים במסרים. הדבר הזה לא הולך בקלות, אתם מבינים שיש פה עמדות כאלה ואחרות, של ראשי הרשויות, גם שלנו, בייחוד של אשכול לפעמים, שאנחנו לא תמיד מרגישים את הלחץ באותו זמן שהם מרגישים את הלחץ. הדבר הזה יוצר לחצים בינינו או בתהליכים שהם רוצים לעשות, הלחץ הזה כן משפיע על העבודה המשותפת בינינו, אבל אני מאוד מקווה שאנחנו נמשיך לעבוד ביחד, וגם בתקופה הקרובה, על אף שאין ממשלה, אנחנו מנסים להגיע עוד פעם לראש הממשלה, על מנת שכן יגדילו את התקציבים המיוחדים לעוטף, ביחד עם שר האוצר ושר הפנים לבצע את זה.

פה אנחנו גם נכנסים לנושא של שבעת היישובים היותר רחוקים שלנו, שאין להם ממ"דים. גם פה, אנחנו פועלים בזהירות מצד אחד, אנחנו מאוד מאוד רוצים, ואני תומך, מנסה להכניס אותם לנושא בכלל התמיכות והממ"דים, מצד שני זה לא אינטרס של כל המועצות האחרות פה, ובייחוד מהפחד מאשקלון, והדברים האלה אנחנו... אני מספר את זה פה במליאה, חשוב שיידעו שאנחנו לא עובדים בשטח פתוח, אלא בהחלט יש לנו דברים שאנחנו צריכים להתחשב בהם גם. מצד שני, אנחנו עובדים על זה, ואני לוחץ על זה כן, שתישאר האמירה החד משמעית, שברגע שיש חצי מהמועצה בתוך עוטף עזה, אז צריכים להכניס את כל המועצה, וגם פה אנחנו מחר נהיה בכנסת, אולי הם רוצים לחסום את מחסום כרם שלום בגלל שירו כמה פצמ"רים.

אני קצת פחות בעמדה הזאת, אני יותר מוכן להילחם על 232 בנושא הזה, אבל שתדעו שיש פה כל מיני ניואנסים, שגם אנחנו נהיה צריכים לראות איך אנחנו, מצד אחד, נשארים בדבוקה הזאת, ומצד שני עומדים גם על הדרישות שיש לאשכול, המיוחדות שלנו. לא צריך לשכוח שאנחנו, בעצם, המועצה ש-40 קילומטר עם הגבול הוא איתנו, מתוך ה-60, והדבר הזה יוצר גם לחצים אחרים אצלנו, מאשר דברים אחרים.

מר אמיר פלג: גדי, לגבי 232 זה גם מתחבר לנושא הזה? הרחבת צומת צוחר,

מר גדי ירקוני: אני אגיד, אנחנו אתמול, זו שאלה טובה. אתמול היה לנו, אתמול קיבלנו אישור תוכניות להרחבה עד צוחר, ישבנו שם עם היישובים שיש להם במקטע הזה, סיפור של כניסות ויציאות, הגענו עם כולם, יחד עם נתי כמובן, שהם המתכננים, הגענו איתם להסכמות של מה עושים ואיך עושים, יחד עם היישובים. כמו שהבטיחו לנו, המשיכו את התכנון המפורט, אבל אין לנו את הכסף להמשיך לשם את העבודה.

אנחנו, בינתיים, החלטנו לא לריב, רק על ה-57 מיליון ש"ח, אלא לריב על כל ה-200 מיליון ש"ח, כל הצומת מעון והקטע הזה גם כן, בוא ניקח בחשבון, שעד שלא תהיה ממשלה, אין בכלל עם מי לדבר. אני לא מדבר כשתהיה ממשלה, שהיא בטוח תתמוך בנו, אבל עד אז, חשוב לנו לעשות

עבודת שטח, שמי שיהיה בממשלה, לפחות יהיה בעד. אבל זה הסיפור ב-232.
כמו שאמרנו, נתי שאיתנו, הראו לנו אתמול, והם אמרו שהם ימשיכו לתכנן והם עמדו בשלהם,
הם באמת תכננו עד צוחר והלוואי ונצליח להוציא, סוף כל סוף, את הכסף הזה שמגיע לנו,
שנגמור את הכביש הזה עד מעון.

מר אמיר פלג: עד סעד.

מר גדי ירקוני: סעד זה כבר... לא נעים לי להגיד, אבל נראה לי סעד זה כבר הבא
אחריי. כמו שאמרתי, אני אופטימי, אבל בואו ניקח את זה לאט לאט. זהו, מאיר?

מר מאיר יפרח: כמה דברים קטנים. כמו שאמר גדי, אנחנו נמצאים בהקפאה בגלל
התקציבים, אבל משהו הצלחנו להזיז עם משרד הדתות. קיבלנו 200 אלף ש"ח - 2019, 200 אלף ש"ח -
2020. 2019 כבר הגיעה ההרשאה, זה לבתי כסף, בתי עלמין, נשב עם הצוות שמטפל בכל ענייני
הדת ביישובים ונראה לאן נקצה את זה.

לצערי, אין תשובה לגבי הרב האזורי, עדיין אין את התקן, היות ואין תקציב ואין ממשלה, אז לא
ניתן לשחרר את הזה, למרות שהשר ביקש מהיועץ המשפטי של הממשלה, לנסות מעוטף עזה
לאשר את הנושא של הרבנות. במסגרת איכות הסביבה, יש לנו... עורך הדין מכין מכרז לטובת
מכונת הגזם שאושרה על מנת לרכוש אותה ולתת אותה לאיזה קבלן שמתאים מבחינת
הקריטריונים, להתחיל להוציא את זה למכרז.

ה-20 מיליון ש"ח, עוד הפעם, תקוע, זה במסגרת של איגוד הרשויות. אני חושב שגדי צריך ללחוץ
יותר, יחד עם הרשויות, להפעיל את התקציב הזה. אני מקווה שישתחרר התקציב, ואז נתחיל את
הניקיון של היישובים, שזה 20 מיליון ש"ח לכל הרשויות. אני לא יודע בדיוק כמה לנו יש בקטע
הזה. הסכום העיקרי, אני מקווה שלפי כמות הזבל, אז יש לנו מספיק בשביל להוציא להם את
הכסף הזה. בנושא של שוק האיכרים, לצערי נאלצנו לסגור אותו השבוע, פשוט גם הדוכנים וגם

מי שהיה מוכר את הפירות והירקות, לא עסק רווחי והיה מאוד מאוד קשה להחזיק את זה. אנחנו כנראה נוציא את זה לאיזה... כרגע יש שם רק את המסעדה שבמשך כל השבוע עובדת, אבל אנחנו נוציא איזה קול קורא או מכרז כזה, להעביר את זה לאיזה יזם שיפעיל את זה וישחרר את זה. יש לנו בעיה עם תקציב ממשרד החקלאות, שהתחייבות שלנו היא לשנתיים, כמעט שנה וחודשיים, נראה כמה אנחנו, אני מקווה, ברגע שנחדש אותו, אז לא נפסיד גם את המשך התקציב. אבל אם לא נחדש אותו, עלול שיחסרו שם איזה 100/120 אלף ש"ח, בגלל שהם יורידו את זה על אי הפעלה של השוק בשנה השנייה. אני מקווה שנסתדר עם זה, שיהיה איזה יזם שירים את זה.

אנחנו במשא ומתן עם כמה יזמים שינסו להרים את השוק הזה בחזרה, כי באמת זה חבל, כי סך הכול, אם יש שם 15 דוכנים, זה 15 משפחות שיכולות להתפרנס מזה. זה לא עסק כל כך גדול, כי זה רק יום שישי, אנחנו כבר הגענו למסקנה שצריך לפתוח את זה גם ביום חמישי, לירקות ופירות זה לא מספיק, כנראה, כי כולם כבר עושים את הקניות. מצד שני, ביום חמישי, זה לא יום פנוי לאנשים לבוא לשוק ולעשות את הקניות. אנחנו נראה איך נתמודד עם הדבר הזה, נקווה שיהיה בסדר. זהו.

1. רשימת מטרות מוסכמת לקידום על ידי המועצה בשנת העבודה 2020

מר גדי ירקוני: טוב, אז אנחנו נלך לנושא המרכזי והיחיד. אין תב"רים, זה אני חושב, פעם ראשונה מאז שאני במליאה, שאין תב"רים. אני רוצה להגיד שאנחנו היום, אני חושב, מתחילים תהליך שהתחלנו אותו כבר במליאה הקודמת כשדנו בתקציב, אבל זה בהחלט, אנחנו מנסים לעשות פה משהו חדש, משהו שונה של החלטה על התקציב עצמו, גם על מטרות וגם על יעדים של האגפים השונים, גם בשיתוף כמה שיותר עם המליאה ועם מנהלי היישובים. ברור שהדבר הזה עוד ייקח לנו זמן, גם לנו למנהלים פה, וגם למליאה וגם לכולם, לראות איך אנחנו עושים את זה הכי נכון, וכמה שיותר נכון, וכמה שיותר ממצה. אבל אני חושב שבהחלט, השנה,

נראה את זה בתור ניסיון, וננסה מזה גם ללמוד לשנים הבאות, וגם לראות מה קורה בפנינו השנה, על מנת שבהחלט, בגלל שזה צורך הרבה יותר תשומת לב והרבה יותר עבודה, אני מקווה שגם התפוקות שלו יהיו יותר גדולות.
אני אתן לרננה להציג את הקטע הראשון, אני מבקש שלא תפריעו לה, בגלל שהיא ממלאה מקום. רצינו להביא הנה את נפתלי לדר, אבל הוא נבהל מכם וקיבל אירוע מוחי. לא, לא, הוא בסדר.

גב' רננה גומא: כל פעם שאני מזמינה אותו, מאז, הוא חוטף משהו. זו אני.

מר גדי ירקוני: אז באמת, הוא עובד איתנו גם על המבנה הארגוני, וגם על הכול. אני מקווה שבמבנה הארגוני נצליח להביא אותו, ונאחל לו החלמה שלמה. אני דיברתי איתו אתמול, הוא בהחלט בסדר, וזה לא משהו גדול. זה גם לא מדבק, כנראה. אבל אנחנו ניתן לרננה להציג את זה. רננה, נתנו לה בעצם לרכז את נושא תוכנית העבודה, ובהחלט רננה, תודה רבה, גם על האנשים שהבאת מסביב.

כמו שאמרתי, אנחנו עושים פה ניסיון, גם לראות איך מחברים את זה לתקציב, גם איך עושים את זה, וגם איך עושים את זה קצת יותר אינטרנטי ויותר ממוחשב קצת. אני מקווה שהכול ביחד, לא כמו החללית שהגיעה לירח והתרסקה דקה לפניו, אלא פה אנחנו נעבור את זה, גם עם הנחיתה. אז יאללה.

גב' רננה גומא: לדעתי אחרי הדימוי הזה, אפשר לסגור וללכת. אז הי לכולם, אנחנו בעצם התחלנו את העבודה כבר בסיבובים קודמים, אני ארוץ מהר על מה שכבר עשינו בפגישות הקודמות איתכם, ועם הנהגות היישובים. אני אזכיר לכולנו, שהמטרה השנה, היא לתבנת את התוכנית, שתהיה תבנית אחידה, שכל המנהלים ישבו ויעשו איזושהי ישיבה אחידה ואחודה על מטרות ועל יעדים בתבנית אחת, עם הגדרה מאוד ברורה, וסדר פעולות מאוד סדור ואחיד. אני אומרת את זה כדי שנייצר איזושהו רף ציפיות משותף. אנחנו, בעצם, ביקשנו מכם

ומהנהלים ומכל מי שהיה שותף, לעשות תהליך דו כיווני, פעם אחת מלמעלה למטה, של באמת הגדרה של חזון או יעדים ארוכי טווח, לעבודה של המועצה, כלפי מטה אל המשימות והתקציב. ופעם שנייה, ביקשנו ממנהלי האגפים, המחלקות והפעילויות להסתכל על התקציב שלהם, ולנסות לחבר אותו כלפי מעלה אל המטרות, ולהבין איפה זה מתחבר, כשאמרתי לכם גם בפעם הקודמת, אני אמרתי 70%, כבי אמרה 90% מהתקציב, הוא נתון. שכר וכן הלאה, יש דברים שבאמת קשה מאוד. יש בשוליים, אולי, אפשרות לעשות שינויים, אבל בגדול הם סעיפים מוכתבים, נקרא לזה, הרבה פעמים גם על ידי משרדים חיצוניים. אבל, בשפיל שיש לנו, בכל זאת, לעשות בו עבודה, שם זה המקום שלנו, ושלנו אני מתכוונת לא רק למנהלים, אלא גם אליכם, להשפיע. אני אזכיר שעשינו איזושהי עבודה והגדרנו את העוגנים, ראש המועצה הגדיר את העוגנים של איכות חיים לתושבי המועצה וצמיחה דמוגרפית, כשני העוגנים שהוא רוצה לראות את תוכנית העבודה שלנו עובדת לאורם, סוג של מגדלור. מהם, גזרנו ביחד איתכם, בעזרתכם הנדיבה, את המשפט הבא כמשפט העוגן של התוכנית הזאת, ביסוס המועצה כמקום עם איכות חיים ומגוון קהילות מבורך, ועשינו איזושהי עבודה בשתי הקבוצות. אני רצה, בכוונה, כי יש לנו עבודה לעשות היום, תיכף אני אגיד מה אנחנו עושים היום. עשינו עבודה על מטרות רב שנתיות, אתם תקבלו את המצגת, אני לא מתעכבת עכשיו על הפרטים. אתם ראיתם את זה כבר, זה דברים שאתם כבר מכירים. יחד עם פורום הנהגות היישובים, ישבנו ובעצם עשינו כאן שולחנות עגולים, עם מנהלי האגפים והפעילויות השונות, והגדרנו יחד איתם מה בעיניהם חשוב שהשנה יבוצע ביישובים, ובמה חשוב שניגע, במה חשוב שהמועצה תעסוק, ובעצם ריכזנו את זה לפי תחומי תוכן, או נקרא לזה, תחומים מקצועיים בתוך המועצה. שוב, אני לא מתעכבת על זה, אבל יש פה גם התייחסות לשירותי דת, לתברואה, לתחבורה הציבורית, לרישוי עסקים, לחינוך הבלתי פורמאלי, הפורמאלי, שיתוף היישובים במערכת החינוך. אני רצה, רצה, רצה, תסלחו לי כי באמת אנחנו גם ככה צריכים להגיע לעבודה שלנו היום. שוב,

אני אשלח את כל זה, ואם למישהו עוד תהיה התייחסות על החומרים האלה,

מר אמיר פלג: העבודה היום מבוססת על זה?

גב' רננה גומא: כן.

מר אמיר פלג: זאת אומרת, אם אנחנו לא נראה את זה עכשיו, איך...

גב' רננה גומא: לא, זה ימשיך להיות כאן, העבודה היום, תיכף אני אסביר על מה מבוססת העבודה היום, תיכף אני אסביר הכול. אני תיכף אסביר ואפשר יהיה, אמיר, אין לי בעיה גם להתעכב אם אתם רוצים, אני פשוט הייתי צריכה להתחיל, מבחינתי, לפני עשרים דקות פחות או יותר, ואני לא רוצה שאנחנו נפספס משהו.

אני אגיד שמפה, בעצם, מהעבודה הזאת, אחר כך, מהמשפך הזה, נגזרו המטרות והיעדים של כל אגף ואגף וכל מנהל מחלקה. לצורך העניין, אבי לקח את החומרים שעבדנו כאן ביחד, ועם פורום הנהגות היישובים, הוא גם ישב ושמע אותם, והבין מה המיקודים שלהם, ובנה את התוכנית שלו ואת המטרות שלו.

אנחנו, מה שאנחנו עושים היום, אני אגיד ככה מאוד מאוד ממוקד, זה לייצר, בעצם, תעדוף של מטרות עיקריות. אנחנו ביקשנו במקום לנהל, באיזשהו שיח משותף שעשינו, למפות בין שתיים ל-4 מטרות עיקריות שהוא חושב שהן הכי חשובות מבחינתו, והכי ישימות מבחינתו, לשנת התקציב הקרובה.

בנינו בנק מטרות של בערך 40 מטרות, ומיפינו אותן על גרף של ישימות. כל מנהל היה צריך להגיד, ברמת המטרות שהוא הגדיר, או שהוא שותף בביצוען, כמה הן באמת ישימות בשנת התקציב הקרובה, אוקיי? בעצם לא, אני אגיד את זה כדי לעשות שוב איזשהו תיאום, למפות אותנו. אנחנו, היום, מתעסקים במטרות שהן מחוץ לתקציב שוטף, בדברים שהם כמטרת על של

כל אגף, לנסות לקדם אותה.

חלקן מופיעות בבקשות התקציב שאתם תראו ביום רביעי, חלקן מתוקצבות מתב"רים, שגם בזה אנחנו נראה את החלוקה הכוללת. אני רגע אגיד שליד התקציב הרגיל של מועצה, בסדר? ברמת המבנה, חלקכם מנוסים ומכירים את זה, אבל ליד התקציב הרגיל של המועצה, חי לו תקציב התב"רים, וחלק גדול מהפעילות שהמועצה מקדמת ומקיימת היום, בעיקר בתחום של בינוי פיסי, אבל לא רק, בעצם ממומן היום מתב"רים, ויותר ויותר מהכסף מגיע משם, בגלל האופן שבו משרדי ממשלה מתנהלים.

ולכן, למרות שאנחנו לא נציג כאן את כל התב"רים ביום רביעי, אנחנו עדיין נציג את המכלול, כדי להבין רגע מאיפה מגיעה הפעילות שלא מתוקצבת בתקציב השוטף, אוקיי? אז זה רק בשביל לעשות לנו סדר.

היום, המטרה שלנו היא לבחור 15 מטרות מוסכמות, שאתם חושבים ואנחנו חושבים, אנחנו זה מנהלי המועצה, כולנו ביחד, אנחנו מנהלי המועצה יחד איתכם, מגיעים לרשימת מטרות מוסכמות, שנכון יהיה שהמועצה תעסוק בהם משנת 2020, כשהמטרות האלה הן גם מספיק ישימות וגם מספיק חשובות.

איך אנחנו נמפה את זה? תיכף אנחנו נציג, אני רק ארשה לעצמי שנייה אחת לדלג ולהציג את הצוות שעובד איתי על הדבר הזה. אז קבלו את מתן, עוזר הגזברית, שהצטרף אלינו ממש לאחרונה, ו-ווש, נפל עליו התיק, והוא גם יבצע אחר כך את המעקב התקציבי ואת הבקרה. קרני, מישהו לא מכיר את קרני? קרני פלג מגבולות, שעושה לנו בעצם, עושה פרקטיקום בתואר בייעוץ ארגוני, וגייסנו אותה כדי לעזור לנו גם בבניית הדבר הזה. התהליך הזה, וגם אחר כך בבניית כלי מעקב ובקרה על התקציב עצמו.

אלכס, שמסייע לנו בהנחיה היום, והוא מנחה את פורום הנהגות היישובים ואת פורום הצמיחה הדמוגרפית שלנו, ועושה עוד מלא מלא דברים אחרים, ויפה, מנהלת החשבונות שלנו, שבלעדיה אין לנו מספרים.

אז אנחנו, היום, מגדירים את המטרות המשותפות. אתם תיכף תקבלו סקירה של המטרות

שנבחרו בבנק המטרות, אותן 40 מטרות שאמרת. כל מנהל פה יציג את המטרות שלו כמיטב יכולתו, במידת האפשר עם מספרים, ככל שיש כאלה.

כמו שאמרת, חלק זה מימון של תב"רים, חלק זה מימון תקציב רגיל, אתם תראו את זה, זה כתוב. והמטרה היא לבחון את הישימות של המטרות, שהיא כבר מופתה על ידי המנהלים, הכינונו מראש. אין לי ציפורניים של בתיה עוזיאל, אבל זה יעבוד, אל מול החשיבות שאתם תמפו, אתם תקבלו תיכף לינק, כשנסיים את החלק של הצגת המטרות, אתם תקבלו לינק, תענו על שאלון, כדי למפות את החשיבות של המטרות האלה, בעיניכם, בסדר?

ואז, אתם תצאו להפסקה, תשתו קפה, אנחנו נעשה פה גרף יפה, ונקיים דיון שהמטרה שלו, בסוף, היא לייצר רשימה מוסכמת, כשדנתם על זה יחד עם מנהלי המועצה, על המטרות שעלו, כ- 15 מטרות עיקריות, בסדר? שקיבלו גם את הישימות הכי גבוהה, וגם את החשיבות הכי גבוהה, אוקיי? עד כאן שאלות?

אחלה, אז יהיה מעניין. בסדר? זה יהיה מעניין, נעמי אני רואה שאת זה, יהיה מעניין.

מר אלי אהרון: אני רק רוצה להעיר משהו.

גב' רננה גומא: כן אלי? שלא קיבלתם חומר מראש.

מר אמיר פלג: זה שלנו.

גב' רננה גומא: את ההערה הזאת כבר קיבלתי.

מר אלי אהרון: אני לא גונב לאמיר את ה... זה שלו.

גב' רננה גומא: זה של דנה בכלל, זה לא של אמיר.

מר אלי אהרון: רננה?

גב' רננה גומא: כן?

מר אלי אהרון: הערתי בפעם הקודמת, את הזכרת את כל הנושא של הבקרה, קרני והמבקר גם כן שאחראי על כל נושא הביקורת, וכו'.

גב' רננה גומא: בקרה וביקורת זה לא אותו הדבר.

מר אלי אהרון: לא, לא, זה לא אותו דבר, אני לא אמרתי שזה אותו הדבר. אני הזכרתי בפעם הקודמת, אגב הסעיפים בסדר גמור, חזון, מטרות, הכול בסדר, יעדים, משימות וכו'. חסר לי דבר אחד – שכל מנהל, כמובן, כל התוכנית הזאת צריכה להיות צמודת תקציב.

גב' רננה גומא: נכון.

מר אלי אהרון: לגבי המשימות, חייבים להכניס פנימה רובריקה של מדדי הצלחה. זה יעשה את החיים קלים, גם לבקרה הפנימית של כל מנהל ומנהל, וגם לאלה שאחראיים על הבקרה המרכזית, הכוונה הנהלת המועצה וכו', וכמובן בסוף יוכל גם המבקר שלנו, בסוף השנה, לעשות בדיקה ולבדוק, יהיה לו הרבה יותר פשוט, אל מול המדדים שנקבעו, מדדי הצלחה, לקבוע האם עמדנו במשימות או לא. להפסיק ליצור מצב שבו מחלקה שעמדה בסוף שנה בתקציב שלה, היא המחלקה הטובה בעולם, ולעומת זאת, זאת שחרגה היא הלא בסדר. לא אלה מדדי הצלחה. אני מכיר הרבה מנהלי מחלקות,

- גב' רננה גומא:** זה מדד אחד, זה לא בהכרח המדד העיקרי.
- גב' נעמי סלע:** אבל זה הבסיס לתכניות עבודה, ככה זה צריך להיות.
- גב' דנה אדמון:** וזה נאמר על ידי אלי כבר בעבר.
- מר אלי אהרון:** מה?
- גב' דנה אדמון:** ואמרת את זה כבר.
- מר אלי אהרון:** אמרתי את זה פעם, וחשבת ש... איתי.
- גב' רננה גומא:** אני אגיד שוב, אי-לגמרי מקבלת את זה, זה לגמרי נכון, ואנחנו נשתמש בדבר הזה, במקרה של התוכנית הזאת, זה כנראה יצטרך להיות קצת בדיעבד. זאת אומרת, זה יהיה כשנבנה את כלי המעקב. נשב עם כל מנהל ונגדיר את מדדי ההצלחה, קודם כל אני מקבלת את זה לגמרי.
- אני אומרת שוב, שהתהליך השנה, אני רוצה לקוות שהוא יהיה שלם, הוא ממש לא יהיה מושלם. כי אנחנו התחלנו אותו בתזמון מאוחר מדי, לטעמי, ועשינו עבודה שהיא באמת שינוי בתפיסת העבודה של הארגון, וייקח זמן להטמיע את זה. ואני אומרת עוד פעם, אני, מבחינתי, אם תהיה בסוף תוכנית עבודה אחודה, בפורמט אחיד, שאנשים עשו את החשיבה של החיבור, בין התקציב שלהם לבין המטרות שלהם, אני אהיה מרוצה. ואני אומרת כבר, זה לא הולך להיות מושלם, יש עוד הרבה מאוד לאן לשאוף בשנים הבאות, ואני מקווה שנעשה כאן עקומת למידה שיהיה לה גם שיפור, ובשנה הבאה יהיה יותר טוב. ואני בהחלט מקבלת את ההתייחסות הזאת.

גב' בשמת גליון: רננה, אני מזכירה שבתוכניות העבודה, אנחנו התבקשנו לתת מדדים, אז יש.

גב' רננה גומא: היו תלמידים מצטיינים, והיו כאלה שהתקשו לעשות את זה, ואנחנו התקשינו, בלוח הזמנים הזה, לייצר מצב שאנחנו גם מייצרים עכשיו את המדדים. אבל יהיו כאלה. מדדים ולוחות זמנים, אגב. אוקיי? בסדר?
אז אנחנו רצים קדימה, במי נתחיל? אנחנו נתחיל במאיר. הכי קל להתחיל באסטרטגיה. רק שאתם תצטרכו להמשיך לשמוע אותי, כשישעמם לכם, תרימו יד.
המטרה הראשונה, שהיא מטרה שכבר הועלתה כאן, בעצם, כמטרה עיקרית שלי לשנת תקציב קודמת, הייתה לקדם תוכנית כוללנית, עם מטרה משותפת, יחד עם איפה המהנדס? איפה אתה, בוריס? עם מטרה משותפת של ההנדסה ושל האסטרטגיה, יחד עם ראש המועצה.

מר גדי ירקוני: יש תקציב.

גב' רננה גומא: יש תקציב, אני רוצה את זה בכתב. גם את זה אני רוצה בכתב.

מר גדי ירקוני: נבדק היום.

גב' דנה אדמון: רננה, פעם אחרונה, בבקשה, אם לא מספיקים לשלוח את החומרים מראש, לפחות שיהיה משהו מודפס.

גב' רננה גומא: הארד קופי? בסדר, מקבלת.

גב' דנה אדמון: שנוכל להתייחס, לרשום הערות, כי אנחנו אמורים לשבת בשקט ולהקשיב, אז שההערות יהיו מקושרות לתוכן.

גב' רננה גומא: אוקיי. אתם רוצים שזה יהיה לכם מודפס? אפשר עכשיו לרוץ להדפיס את זה.

גב' דנה אדמון: לא, לא.

גב' רננה גומא: בכל מקרה זה ישלח, ואני מקבלת את זה. התלבטנו על זה, ואני מודה שככה החלטנו שעדיף לא לעבוד על חומרים כפולים. כי בסוף אתם תקבלו חוברת. בסוף בסוף, אחרי שנגמור את התהליך הזה, תהיה חוברת יפה, מסודרת, עם גרפיקה, מעוצבת, עם נראות אחידה. באמת, אני אומרת את זה כאילו זה נשמע בצחוק, אבל זה לא, כדי לייצר מצב שיש לנו פורמט שאיתו אנחנו הולכים הביתה, ושאתם יכולים לבוא איתו למליאות הבאות גם, בסדר? ולבדוק אותנו, במירכאות, אני אומרת את זה מאוד במירכאות.

מר דודי אלון: גם רומא לא נבנתה ביום אחד.

גב' רננה גומא: נכון, תודה. אז תוכנית כוללנית, היא תוכנית שבעצם, למעשה, בסופו של דבר, אחרי שנתיים או שלוש של ייסורים קשים, סתם, תהיה לנו תבי"ע מועצתית, קו כחול של המועצה, שבתוכו יש לנו בעצם סמכויות של ועדה מחוזית.

תוך כדי התהליך הזה, יושבים עם כל יישוב ויישוב, בודקים איתו את התבי"ע הנוכחית שלו, בודקים את התהליכים התבי"עיים שלו, בודקים את ההתפתחות הדמוגרפית שלו, בודקים את העסקים שלו ולאן יש להם להתפתח, ובודקים, זה יישובי, ואת אותו דבר עושים למועצתי. בודקים שטחים פתוחים, בודקים אזורי תעסוקה, אזורי תעשייה וכן הלאה, ולמעשה נותנים חזון

לעשר שנים.

אתם, חלקכם, מכירים את תוכנית האב שהסתיימה ב-2007, אללה ירחמה. ואנחנו, בעצם, מדברים על תוכנית אב חדשה, אבל לתוכנית הזאת גם יהיה תוקף סטטוטורי. ולכן, מי שמוביל אותה, זה מנהל התכנון, הם גם מביאים את הכסף.

אנחנו כבר בחרנו חברת ייעוץ, אנחנו יושבים איתה בשבוע הבא, לא ייעוץ – חברת ניהול שבעצם מנהלת את הפרויקט, ואתם עוד תשמעו על הפרויקט הזה הרבה, בוודאי גדי ישיג לי את הכסף סוף סוף.

אז זה הדבר הראשון. הדבר השני, זה קידום תב"עות, זה בעצם בוריס, זה שלכם, אבל המטרה היא לייצר תב"ע לכל היישובים, תב"ע עדכנית, שנותנת מענה לצרכים שלנו, זה גם מתחבר לכוללנית. אתה רוצה להגיד על זה משהו? על הנושא של תב"עות? או שאני רצה?

מר בוריס נמירובסקי: הנושא של תב"עות, כן, אנחנו מנהלים חלק מתב"עות, זה בנוהל רשויות, כ-11 תב"עות. יש תב"עות שהיישובים מנהלים בעצמם, וחלק גדול מהם בשיתוף איתנו, ויש גם תב"עות שהן קשורות לכל מיני אזורי תעשייה וחקלאות. גם אנחנו החזרנו, הצלחנו להחזיר את התב"עות האלה לשולחן העבודה של אגף ההנדסה, והן חלק בלתי נפרד מתוכנית כוללנית, קידום של תוכנית כוללנית, וחלק מהתב"עות הסתיימו כבר וקיבלו תוקף... שאר התב"עות, כולל תקציבים, עוברות ל-2020. זהו.

גב' מירב ברקאי: אפשר שאלה?

מר בוריס נמירובסקי: כן.

גב' מירב ברקאי: לפני שנה וחצי המליאה אישרה העברה של ועדת תכנון, נכון?

אלינו.

מר בוריס נמירובסקי: הגענו כבר לזה?

גב' דנה אדמון: התשובה היא שכשנגיע להנדסה זה בטח יעלה.

גב' מירב ברקאי: לא ככה הצגתם את זה אז, לדעתי.

גב' רננה גומא: מירב, קודם כל את צודקת. מה שחשוב להגיד, שכרגע, בעצם, ניר

בודק את הדבר הזה מול משרד הפנים. יש לנו, שוב, קושי מאוד גדול לקדם כרגע נושאים מהסוג הזה. באמת, פשוט אין עם מי לדבר, אני אומרת את זה בצורה הכי כנה, כל אישור כזה הוא עכשיו קריעת ים סוף.

במקביל, אנחנו כרגע מנסים להקים מחדש צוות שעבד פעם במועצה והפסיק לעבוד, של תכנון ובניה פנימי שלנו, כדי שכל הגורמים שעוסקים בזה, ישבו סביב שולחן אחד, ושזה לא יהיה משהו שהוא אקראי, ובוריס אמור לרכז אותו. אמורים לשבת בו גם מהאסטרטגיה, גם חברה כלכלית, גם ראש המועצה וסגנו וכן הלאה וכן הלאה. וכשתהיה ועדה, אז בעצם הצוות הזה יעבוד מול הוועדה, בסדר? אבל זה הרעיון. אבל את צודקת, אני לא יודעת אם הייתה החלטה או לא, כי לא הייתי במליאה, אבל אני יודעת שניר מטפל בהקמה של ועדה כזאת. הוא פשוט לא פה, אז אני עונה בשמו.

אני רק אגיד על התב"עות היישוביות, שמה שבוריס לא אמר, והוא נוהג לומר אחד על אחד, זה שיש לנו ציפייה מאוד גדולה, ואני מבקשת מכם כנציגים, שלוקחים את זה חזרה ליישובים כשגרירים, שהעבודה תיעשה בתיאום איתנו.

ישוב שהולך לקדם תב"ע לבד, אחרי זה, כשהוא נתקע, הוא מגיע אלינו, זה טו לייט. זה טו לייט, אנחנו לא יודעים לעזור בשלבים האלה. ולכן, בבקשה, תגיעו אלינו קודם, תשתפו אותנו, אנחנו פה. התפקיד שלנו הוא לעזור לכם לקדם את זה, בשביל זה בוריס קם בבוקר, גם בשביל זה,

ובבקשה תשתפו אותנו. אבי, אתה רוצה להגיד משהו על תוכנית רב שנתית למעונות וגנים?

מר רותם בוקסבאום: רננה, סליחה, ברור מה שאת אומרת, אבל אתם לא מתכוונים

להוציא פניה רשמית לכל היישובים? או להגיע לוועדים ולדבר?

גב' רננה גומא: כן, כן, כן.

מר רותם בוקסבאום: אוקיי.

גב' רננה גומא: בוריס עשה סיבוב בין היישובים, ישב עם מזכירות, אמר את מה

שאני עכשיו אמרתי. אני רק חוזרת על זה, כי זו מנטרה שאנחנו עכשיו מנסים להטמיע אותה.

מר רותם בוקסבאום: ברור.

גב' רננה גומא: ברמה של שותפות בין היישובים למועצה, שגם זה עוד יעד שאתם

תראו בהמשך. אבי, אתה רוצה להגיד משהו?

מר אבי ינוס: כן, שבתכנון הרב שנתי אנחנו מסתכלים חמש שנים קדימה, גם

לפי מה שקורה ביישובים, וגם בצמיחה הדמוגרפית. לפי זה אנחנו בונים את הצרכים, ומגישים

כל שנה במרץ, בקשות לשנה הבאה, להכרה בצורך ולתקציבי תכנון ובינוי. ובעבודה עם משרד

החינוך, ברגע שיש הכרה וצורך, לוקח בין שנתיים לשלוש, התכנון והביצוע של גן כזה או מעון. אז

צריך תמיד להסתכל לפחות שלוש שנים קדימה, מהכרה בצורך, כדי שבאמת נגיע לזמן שצריך

את הגן, שיהיה מאוכלס בילדים.

עכשיו, גם עם זה יש בעיה במשרד החינוך, עם התקציבים, אבל אנחנו בעבודה מולם, ונצטרך

לעשות חיזוי דמוגרפי וצמיחה, כדי שכן יאשרו לנו את הצורך, כדי שנוכל להתחיל לתכנן. זהו.

גב' רננה גומא:

תודה. גדי, כלכלת גבול.

גב' דנה אדמון:

רגע, שאלה, לפי איזה צפי דמוגרפי עובדים? איך? כי...

גב' רננה גומא:

זה בשקף, מה שנקרא הכינונו מראש עוד שקף, שבו יש במטרות של צורית, בקשה בעצם תקציבית לתכנון דמוגרפי של תוכנית חומש, מה שכבר עשו פה פעם. שוב, אם תהיה כוללנית, אז זה בטח יהיה כלול בפנים. לא אם, כשנתחיל את הכוללנית. גדי?

מר גדי ירקוני:

אני מדבר על כלכלת גבול?

גב' רננה גומא:

ברור שאתה.

מר גדי ירקוני:

טוב, כלכלת גבול, זה מי שלצערי העיתון הציג אותנו, לפני שדיברנו על זה פה, אבל בעצם יש תוכנית שהולכת ונבנית על יתרונות שיש לנו וגם שיתופי פעולה שיהיו לנו בהמשך, אני מקווה, עם השכנים שלנו. א' – זה בהתחלה, שני פרויקטים שאחד מהם כבר התחיל, דיברנו עליו כבר פה פעם, זו תחנת הכוח, והשני זה פרויקט של ניצול הזבל העזתי שעושה לנו צרות צרורות, ומזה להקים תחנה לייצור חשמל לשריפה של החומר הזה בצד הישראלי, ליד כיסופים. ובנוסף לזה, שניים או שלושה אזורי תעשייה כוללים, אנחנו בתהליך של פרוגרמה של הסיפור הזה, ושל אחרי שנציג את זה לגורמים, אנחנו מציגים את זה גם לגורמי הצבא בארץ, וגם אני מקווה לשגרירים כאלה ואחרים מחו"ל, שנציג להם, וגם ליזמים. בסוף זו תהיה תוכנית שאני מקווה שגם תפתח את אשכול, גם תיתן לאשכול עוד מקורות תעסוקה וגם בסופו של דבר, הכסף, כמובן, שיהיה לה, יהיה לתוכניות האלה. הוא לא יהיה כסף,

רובו בכלל לא כסף ישראלי, אבל בטח לא כסף מועצתי.

עניין החיבור פה, מתחיל מזה שחיבור שאנחנו בעצם, בסופו של דבר, כמו שאמרנו, יש לנו 40 ק"מ עם הגבול הזה, ואם אנחנו רוצים להאמין שאנחנו יכולים לשנות את הגישה בינינו לבין הצד השני, ולחיות פה בחיים יותר נורמאליים, הוא קודם כל בנושא הכלכלי, והנושא הכלכלי הוא יהיה המנוף להסדרים אחרים.

אני חייב להגיד שיש על התוכנית הזאת דעות מאוד מאוד מעודדות וחיוביות. אנחנו הולכים לעבוד גם עם חברת טרה בנושא הזה, ואני חושב שאם התוכנית הזאת, שהיא תוכנית בשלבים, והיא תצא לפועל, היא תוכנית שבסופו של דבר, יכולה לשנות פה את האזור, גם לאנשים לא כל כך נאיביים. זה משהו שאנחנו התחלנו לפעול...

מר אלי אהרון: פעם תוכנן בית חולים ליולדות.

גב' רננה גומא: זה נאיבי.

מר גדי ירקוני: אז זהו, זה נאיבי.

מר אלי אהרון: לא, אני התנגדתי בזמנו.

מר אדוארד קוברסקי: מי מתקצב את זה?

מר גדי ירקוני: רגע, אז אני אומר.

מר אדוארד קוברסקי: מי מתקצב?

מר גדי ירקוני: אני אומר, מי שמתקצב את זה, בגדול, רק לתכנון הראשוני, הראשוני, הראשוני, שתהיה לנו את החברה שאיתנו נעבוד, זה איזה 100 אלף ש"ח בחברה הכלכלית, שאנחנו נתמרץ אותם משם. כל שאר הכספים, יגיעו מגורמים חיצוניים, ולא מהמועצה.

הסיפור הזה של הכסף הראשוני, הוא רק בשביל להציף את הפרויקט, ובטח שאחרי זה, זה לא כספים מועצתיים, לא לאף אחד מהפרויקט הזה.

מר אמיר פלג: מתי זה יובא לפתחנו? בתקציב עכשיו? או בהמשך כמשהו...

מר גדי ירקוני: זה מגיע דרך החברה הכלכלית, זה יגיע פה. דרך החברה הכלכלית.

דוברת: כנראה בתב"ר.

מר אמיר פלג: בהמשך כאילו.

מר גדי ירקוני: בתב"ר, כן.

מר דודי אלון: רק שאלה, ברשותך, גדי. לי זה נשמע רעיון נהדר, אני מאמין שכלכלה יכולה לפתור הרבה דברים בעולם הזה. אבל איפה זה מתחיל, הרעיון הזה? איך הוא נבנה? ולמה הוא לא התחיל, קודם כל, באיזשהו שיח בהנהלה, במליאה, באיזשהו מקום שבעצם מישהו הציג את הרעיון, יתרונות, חסרונות, איזשהו דיון, החלטה לתקצב בשקל, שניים או עשרה, ומשם להתקדם. למה זה כאילו, מן הרגשה ש...

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך, א' - עוד לא תקצבו את זה.

מר דודי אלון: זה פורסם, אתה אומר, כבר.

מר גדי ירקוני: לא, לא תקצבו את זה. ב' - תוכנית כזאת, קודם צריכים, לפני

שמביאים אותה הנה, בכלל לראות אם יש לה איזו היתכנות. אנחנו בודקים, בינתיים, את ההיתכנות הראשונית שלה. ברגע שאם נראה שיש לה היתכנות ראשונה,

גב' מזל ערוסי: מי זה אנחנו בודקים?

מר גדי ירקוני: ראש המועצה. ראש המועצה בודק את ההיתכנות הראשונה שלה,

ברגע שנראה שיש לה היתכנות בכלל, וזה לא סתם משהו, נביא אותה רגע.

מר אמיר פלג: רגע, זו היתכנות שתעלה מאה, או אלף או יותר? או שה...

מר גדי ירקוני: ההיתכנות היא עד 100 אלף ₪.

מר דודי אלון: יפה, פה השאלה שלי. לפני. זו בדיוק השאלה.

מר גדי ירקוני: היא לא עלתה, דרך אגב, עוד לא הוציאו.

מר דודי אלון: גדי, אני רוצה לחדד את השאלה. אין לי בעיה עם עלות של תכנון,

של לבדוק כדאי – לא כדאי, מקדמים, מצוין. צריך לפעול ככה כדי לבדוק דברים. כשהרעיון הזה עלה, אצל מי שעלה, שהחליט לקדם אותו להיתכנות, להוציא שקל או מאה, לא חשוב כרגע

העניין הכספי, איפה נעשה דיון, באיזשהו פורום ניהולי כזה או אחר במועצה, או אסטרטגי, כמו שהמליאה התפקיד שלה, זה להיות, מה שנקרא, גורם אסטרטגי שמדבר על דברים כאלה ומוריד למטה, ולמה זה צריך להגיע הפוך?

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך למה.

מר דודי אלון: חסר לי פה שלב.

מר גדי ירקוני: אז לא. אז השלב הוא שזה התחיל בצוות המצומצם אחרי הרעיון שיצא לפועל, וזה עדיין לא בנוי להגיע לשום צוות יותר רחב.

מר דודי אלון: מה זה צוות מצומצם?

מר גדי ירקוני: צוות מצומצם זה צוות ההנהלה של המועצה.

מר דודי אלון: הבנתי.

מר גדי ירקוני: של ראש, סגן ראש המועצה,

גב' מזל ערוסי: צוות חשיבה.

מר גדי ירקוני: כן. אסטרטגיה, גזברית והמנכ"ל.

מר דודי אלון: הבנתי, תודה.

מר אדוארד קוברסקי: גדי, מה אם תכניס קצת... בכרם שלום?

מר גדי ירקוני: מה?

מר אדוארד קוברסקי: גם תכננו? זה בערך עשר שנים זה היה.

מר גדי ירקוני: וכמה זה עלה?

מר אדוארד קוברסקי: לא יודע, זה לא...

מר גדי ירקוני: נכון, זה לא עלה אז, אני חושב.

מר אדוארד קוברסקי: עדיין...

גב' רננה גומא: תקשיבו, אני רוצה רגע, אנחנו פשוט, אני מתלבטת איתכם בקול

רם, כי אנחנו באמת, בלוח זמנים כזה שאנחנו רוצים להספיק גם לעבור על כל המטרות, גם לתת לכם לדרג את החשיבות שלהן, אחרי ששמעתם וגם לקיים על זה דיון אחר כך בקבוצות.

מר אלי אהרון: ויש הפועל באר שבע, תביאי בחשבון. לא שהם קבוצה היום...

גב' רננה גומא: מתי זה?

מר אלי אהרון: שמונה.

גב' רננה גומא: אין סיכוי, אלי. תקליט. אין סיכוי, ממילא הם יפסידו, מה זה משנה? טוב, בסדר? אז אני פשוט מבקשת, איפה שזה, נעשה מיקוד. אני מקבלת את ההתייחסות.

גב' דנה אדמון: אני לא מבינה, אמרנו שיש ארבע מטרות לכל אגף, אנחנו...

גב' רננה גומא: לא, לא, לא, לא, אנחנו מציגים כרגע את כל בנק המטרות. כן, פה אני אגיד כבר, זה לא אסטרטגיה. פה, כשכתבנו תחת הכותרת של אסטרטגיה, אז כפי שראית, אז יש מטרה של אבי שהיא אסטרטגית, ויש מטרה של גדי שהיא אסטרטגית, ויש מטרות שתיכף עופר יציג אותן. ריכזנו את זה תחת תחומי תוכן, זה לא לפי אגפים, בסדר?

גב' דנה אדמון: אוקיי.

גב' רננה גומא: זה לא לפי אגפים. כי יש כאן גם מטרות, אני אגיד כבר, שעשינו בזמן תהליך העבודה, גילינו שיותר מאגף אחד מעורב בהן, עוסק בהן או מחובר אליהן. אגב, זה רק אומר שזו מטרה, מבחינתי, שהיא יותר מזוקקת, יותר איכותית. כי זה אומר שהיא מטרת על, יותר גדולה. היא עוסקת במשהו שיותר מאגף אחד צריך לקדם אותו. אבל זה אני אומרת במאמר מוסגר. עופר, אתה רוצה רגע להתייחס?

מר עופר מימון: כן, ערב טוב. אני אתמקד בשני הנושאים הראשונים. בעיקרון, החברה הכלכלית, כמו שהצגתי לכם לפני כמה חודשים, החברה הכלכלית מתמקדת בפיתוח אזורי תעסוקה – תעשייה ומקורות הכנסה אחרים, נקרא לזה ככה. בפיתוח אזורי תעשייה, לא תמיד יש בזה רווח, זה פשוט יוצר מקומות עבודה, וזו בעצם המטרה פה, לייצר פה מקומות עבודה, וגם המבנים עצמם, בסוף, מכניסים ארנונה וכן הלאה, אבל זה

נקרא לזה ה- By Product. לפיתוח אזורי תעשייה, יש לנו כרגע שלושה,

מר גדי ירקוני: עופר, תרשה לי לתקן אותך, זה בכלל לא ביי וזה.

מר עופר מימון: שמה?

מר גדי ירקוני: הארנונה היא דבר חשוב מאוד לפיתוח המועצה. אם לא יהיו לנו אזורי תעשייה, ולא יהיו לנו גם מהפרויקטים הקודמים שאני הצגתי, יהיה קשה מאוד למועצה להחזיק מעמד. המועצה חייבת את זה, בשביל... כל מועצה, דרך אגב, בשביל ההכנסות השוטפות שלה. מועצה היום, שאין לה הכנסות מארנונה לא של תושבים, קשה לה מאוד להתקיים.

מר עופר מימון: אני אדייק קצת את מה שאני אומר. זה לא מופיע לי בשורות הרווח במאזן של החברה הכלכלית, הארנונה, אוקיי? מה שכן, כמו שגדי אומר, אנחנו כרגע במועצה, במה שנקרא, צריכים מענקי איזון, כדי לקבל את אותו פער הזה, שאנחנו בין הגבייה לבין ההוצאות. ברגע שיש מקורות הכנסה, ויש ארנונה, השאיפה היא להגיע למצב כזה, שההכנסות מארנונה יהיו כאלה שמאזנות את המועצה, ולהגיע למעמד של מועצה, או רשות איתנה. אבל זה לא בכובע שלי, כחברה כלכלית, זה גדי, כבי, מאיר וכן הלאה.

אבל כן, חד משמעית, ארנונה היא גורם הכנסה משמעותי למועצה. פיתוח אזורי תעסוקה, יש שלושה אזורי תעשייה שאנחנו מדברים עליהם. אחד שהוא בתכנון, אזור התעשייה הצפוני, שאנחנו בשלבים המאוד מאוד התחלתיים שלו, של גיבוש פרוגראמה מול המנהל, והם מאשרים לנו, הם בעצם מתקצבים את התב"ע, אנחנו מאתרים שטח, זה תהליך שאנחנו מקיימים אותו, שהוא ממש ממש בשלבים ההתחלתיים, שיתופי פעולה עם הרשויות האחרות.

אזור התעשייה השני, שהוא יותר מתקדם, זה אזור התעשייה ליד המו"פ, הצגתי לכם אותו, זה אזור תעשייה מרכז אנחנו קוראים לו. שם יש לנו הרשאת חשב של 1,700,000 לקדם תכנון, תכנון

מפורט לביצוע התשתיות, זה המנהל מממן את הכול. הוא אחר כך גובה את זה מהיזמים, או מי שיחרוש את המגרשים האלה, בשיווק ישיר של המנהל. על הדרך, אנחנו עושים גם שינוי תב"ע, באותו תקציב דרך אגב, כדי להתאים, בעצם, את אזור התעשייה לשימושים ושה יהיה צופה פני עתיד. לזה יש מיליון 700, וזה בסדר.

אזור תעשייה אבשלום, שאתם כולכם מכירים והוא קיים בפועל, אבל יש שם לא מעט ליקויים, בעיות תשתיות והשלמות שצריך לעשות שם. קיבלנו לפני כמה ימים הרשאת חשב, סוף סוף, להחלטת ממשלה שהתקבלה, האחרונה, שני מיליון ₪. אז שם, זה בעצם מקורות ההכנסה. אבל העלות הכוללת היא, אני גם הכנסתי את ההוצאות השוטפות של מה שנקרא מנהלת אזורי התעשייה, שיווק משכורות וכן הלאה. אז יש שם עוד פער שאנחנו שואפים ומנסים לקבל תקציב נוסף ממשד הכלכלה. אין שום ערבות שזה יקרה.

מר דודי אלון: עופר, סליחה שנייה, בעצם אזור התעשייה אבשלום, שהוא הוותיק, שהוא די מוכן עם הליקויים שאתה מדבר, בעצם אם אני מבין נכון, לא הצליח לקלוט מספיק עסקים, או מפעלים, או What ever, הוא די תקוע.

מר עופר מימון: כן.

מר דודי אלון: ובעצם, מתכננים כרגע עוד שניים, שאולי הם יהיו מלאים יותר. מה אנחנו עושים כדי שהראשון יהיה מלא, קודם כל?

מר עופר מימון: אז אני אסביר. בכל אחד מהם יש בעצם, כמו שכל אחד מהם יש את היתרונות ויש את החסרונות שלו. כמו שאמרת, אבשלום הוא מוכן לי עכשיו להרצה, אממה, שם התהליך הוא, מה שנקרא, בפטור ממכרז דרך משרד הכלכלה, שכל יזם שם מוציאים לו את הדם, בגלל זה אנחנו תקועים כבר שנה ושנה וחצי מול משרד הכלכלה. פגישות, מה שאתה לא

רוצה, אנחנו מקדמים וזה קשה מאוד.

2- המיקום שלו פחות אטרקטיבי, ככל שאנחנו יורדים דרומה, יזמים עושים את השיקולים שלהם, של שינוע חומרי גלם, או הוצאת מוצר סופי, והם מצביעים,

גב' דנה אדמון: ולכן צריך להיות משהו אטרקטיבי, שימשוך אותם. זה לא יכול להיות באותם תנאים.

מר עופר מימון: נכון.

גב' דנה אדמון: זה אותם תנאים כמו באשקלון.

מר עופר מימון: אני אומר, אני אענה לך ואני אענה ל... כדי למשוך אותם, צריך באמת גם החלטות ממשלה, לפחות לתקן ולסדר תשתיות. 2 – לקבל, אני לא רוצה לגזול את כל הזמן של כולם פה, אבל צריך לקדם החלטה ממשלתית, שתיתן מפעלי עוגן, כמו טרה בנתיבות. דיברתי על זה כמה פעמים, או סודה סטרים ברהט, וזה לא דבר פשוט. אנחנו מנסים לקדם את זה וליצור את זה. עד אז, אנחנו מתמקדים באותם יזמים שיש יתרון למיקום הדרומי. יזמים מקומיים, או כאלה שחומר הגלם שלהם הוא לא כזה גדול, או כאלה שהשינוע של המוצר הסופי, כמו תעשיית הקנאביס, שאנחנו מקווים שהיא תקרום עור וגידים, וכל מיני יזמים אחרים, שיתאימו לאזור התעשייה אבשלום.

זה לא אותו כנ"ל לאזור התעשייה מרכז, שהוא מן הסתם יותר מרכזי, ושם המנהל משווק, כמו שאמרתי, באופן ישיר. זאת אומרת, מוציאים מכרז, אתה משלם, מתחיל לבנות. לא משרד הכלכלה ולא נעליים.

והצפוני, כמו שאמרתי, הצפוני הוא בשלבים המאוד מאוד התחלתיים. אנחנו רוצים,

גב' נעמי סלע: איפה המיקום שלו?

מר עופר מימון: אני אומר, אנחנו בשלבים המאוד התחלתיים של לבחון בכלל, לעשות איזשהו סוואט, איזשהו יתרונות חסרונות, כדי להבין, כדי שלא נעשה קניבלזם שאחד יאכל מהשני, כמו ש...
נעשה סקר מסודר של המנהל, אתם תראו אותו.

גב' רננה גומא:

מר עופר מימון: וכמובן, רגע, ככל שיותר צפוני ויותר קרוב, נניח, לאורים ולקווים ראשיים, לנתיב 4 מסלולים ולרכבת שתוביל פועלים, מן הסתם הוא יהיה אטרקטיבי, אבל יש גם חסרונות. ב- 0-7 יש כל מיני הטבות, שלא מקבלים כשזה באורים.

גב' נעמי סלע: בדיוק.

מר עופר מימון: אז צריך לעשות את הבאלאנס, ולראות איזו אדמה זמינה, ולקבל החלטות. בגלל שזה לא רק אני ולא רק גדי, מי ש... זה חברות,

מר דודי אלון: אז איפה המיקום? לא הצלחתי להבין מההקשר.

מר עופר מימון: אני אומר, בוחנים אם זה יהיה ליד אורים, יכול להיות, או שזה יהיה ליד צומת מגן, בוחנים. צומת מגן זה 0-7 הטוב ביותר מבחינת הטבות, פחות אטרקטיבי, כי הוא רחוק מהרכבת. אני לא רוצה להיכנס לרזולוציה הזאת.

גב' רננה גומא: בואו לא נכנס כרגע לפרטים, אבל אני מבינה שצריך להציג את זה.

יש לנו,

מר דודי אלון: זה נכון לנו... אזור תעשייה שלישי?

מר עופר מימון: חברים, אזור תעשייה שלישי, דודי, שאנחנו צריכים לקדם, אם זה

יקרה בלוחות הזמנים של המדינה, בעוד עשר שנים, אנחנו נהיה מבסוטים.

גב' רננה גומא: בדיוק.

מר עופר מימון: אז אנחנו לא צריכים לחשוב עכשיו בטווח השתנה, סליחה על

הביטוי, אנחנו צריכים לקדם ולקדם פרוגרמה, ולהבין בכלל מה ותבע ועניינים, וזה לוקח המון

המון שנים. ולכן, אנחנו צריכים לצפות פני עתיד, ואם מישהו מממן לנו את התב"ע, מממן את

התוכנית, אז מה אכפת לנו?

מר דודי אלון: טוב.

מר איתי ציפורי: ברמת, בעיקר אזור תעשייה אבשלום שעומד כרגע, אבל הטבות

לעסקים מקומיים וכאלה, זה דברים שנשקלים בחשבון, כדי שיהיה אינטרס? כדי שעסקים

מקומיים יהיו שם?

מר עופר מימון: כן, והייתה פגישה לרננה וגדי עם מנכ"ל משרד ראש הממשלה,

ולגדי ולי היה עם שי רינסקי, מנכ"ל משרד הכלכלה, ונחום איצקוביץ' מרשות ההשקעות, ואנחנו

יורים לכל הכיוונים, לשכנע אותם, מה שנקרא, מה שאני קורא לזה, לשבור את הסכר. להביא את

אותם יזמים ולא לקשקש. להביא.

בסוף, מה שישפיע, זה באמת תשתיות וחיבור למרכז, מבחינה לא גיאוגרפית, אלא רכבת, כבישים, נתיבים,

מר איתי ציפורי: לא, אבל עסקים מקומיים, יש מלא עסקים מקומיים שמחפשים פתרונות.

מר עופר מימון: נכון.

מר איתי ציפורי: ובפועל, להתמקם באבשלום, עולה להם פי חמש מלעשות משהו אחר.

מר עופר מימון: מסכים, ולכן אנחנו ביקשנו לתת מסלול, ברשות להשקעות יודעים לתת מסלולים לגופים, או למפעלים שהם מייצאים. אנחנו לא מייצאים, אנחנו רוצים לעבוד בשוק המקומי, לעבוד פשוט.

מר איתי ציפורי: לחזק פה.

מר עופר מימון: לחזק.

מר איתי ציפורי: את העסקים פה.

מר גדי ירקוני: מי רוצה באבשלום ולא נתנו לו?

מר איתי ציפורי: זה לא קשור ל-נתנו.

גב' רננה גומא: עופר, תעצרו, אני רוצה להגיד, חבר'ה, אתם רוצים להגיע לדיון עצמו? אז אנחנו צריכים להתקדם.

גב' נעמי סלע: לא, זה הכי חשוב, כי זה יכול להביא מקומות תעסוקה פה לאנשים.

מר עופר מימון: אני יכול לדבר איתכם גם שעות.

גב' נעמי סלע: לא, לא,

מר עופר מימון: אני אתן לכם הרצאה על זה, מה שאתם רוצים.

גב' נעמי סלע: רק הערה קטנה, לפני שאנחנו בכלל הולכים להקמה של אזורים כאלה, הרי זה לא סוד שיש פה הטבות מס. יש איזשהו סוג של משא ומתן עם חברות סטארט אפ, עם אינטל, עם מקומות...? כי שם זה הכסף, אם הם יגיעו...

מר גדי ירקוני: חבר'ה, עופר תן לי רגע. אף אחד אין מה לנהל איתו משא ומתן, לפני שיש לך אזור תעשייה. אזור מוקם.

גב' נעמי סלע: אוקיי, זו השאלה.

מר גדי ירקוני: אף אחד היום לא מסתכל על המרחקים, זה כמו שרצינו שיבואו לנו, ולא בזלזול אני אומר, להיפך, תושבים ולא היו לנו מגרשים. אי אפשר לקרוא, גם משרד

הביטחון אמר – אנחנו נהיה מוכנים שיהיה לכם אזור תעשייה, לראות איך אנחנו עוזרים לכם. אבל כל עוד אין לנו, אנחנו לא יכולים לייצר כאילו.

מר אלי אהרון: יש אזור תעשייה שהוא לא קיים. באבשלוס, מה יש שם? אנדרטה.

מר עופר מימון: לזה אתה מתכוון,

מר אלי אהרון: לזה התכוונתי. אם יזמים קנו ולקחו את כל האדמות שם, והם עשר שנים לא עושים כלום, תעיף אותם קיבינימט, לתת לאחרים אולי רוצים לעשות.

מר עופר מימון: חד משמעית,

מר אלי אהרון: היום אתה רוצה לעשות משהו...

גב' רננה גומא: חברים, אתם יכולים להחליט, כשידרגו את החשיבות, לדרג את זה נמוך. אני אומרת את זה, זה. אני חושבת שזה בסדר שאתם שואלים שאלות הבהרה, אבל אם אנחנו כל אחד יציג את עמדתנו פה עכשיו למליאה, אנחנו נהיה בבעיית זמן קשה, וגם אני חושבת שראוי ש...

מר אלי אהרון: אבל זה העיקר, אי אפשר לתכנן עוד,

גב' רננה גומא: סליחה,

מר אלי אהרון: סליחה רגע. אי אפשר לתכנן עוד שני מגרשים כאלה, בזמן שיש לך

אחד שהוא מת, שהוא אנדרטה.

גב' רננה גומא: אוקיי, אז תגיד שזה לא חשוב בעיניך לתכנן את זה עכשיו.

מר אלי אהרון: אני לא מבין מה קורה שם.

מר עופר מימון: אני אענה,

מר אלי אהרון: יש בקושי מכולת אחת שם וזהו.

גב' כבי שקולניק: אז תצביע על זה כעדיפות תחתונה.

מר עופר מימון: רגע, שנייה, זה כמו שאני אגיד באשכול יש מלא מגרשים ריקים, ואנחנו רוצים לקדם בתל אביב. המיקום הוא מאוד מאוד משמעותי, ואנשים מצביעים ברגליים. זה שבאזור תעשייה באבשלוס אנשים מחזיקים קרקע, זה...

גב' כבי שקולניק: עופר, סליחה, אתם מוכרחים רגע להבין את הדינאמיקה של הדיון היום. זה לא דיון על כל נושא ונושא שיעלה היום. זה הצגה קצרה של עיקרי הדברים, וכמה שאלות הבהרה אם יש, ואחר כך, בדירוג שתדרגו את הדברים,

גב' רננה גומא: דירוג ודיון, יהיה גם דיון. יהיה מקום לדבר, אבל לא יישאר מקום לדבר.

גב' כבי שקולניק: אם אנחנו נדבר רבע שעה על כל נושא שיעלה פה, ויש מה לדבר,

לא רבע שעה אלא שעות, אז לא נצא מפה שלושה ימים רצוף.

מר עופר מימון: אז אחת – אני אשמח לבוא מתי שאתם רוצים, לעשות דריל דאון ולשבת על כל נושא, לחרוש אותו עד זוב דם, מה שנקרא. אני רק אסייג ואומר שכן אנחנו מנהלים ביטול הקצאות, מי שמבטל את ההקצאות זה המנהל ולא אנחנו. אנחנו מפעילים לחצים והצלחנו לבטל כבר 12... אני לא רוצה להשאיר חצי שאלה, כאילו אני מתחמק מתשובה, אני נותן תשובות. אז זו התשובה שלי לגבי הנושא הזה.

גב' כבי שקולניק: אוקיי.

מר עופר מימון: לגבי יצירת מקורות הכנסה עצמיים למועצה, כרגע בשנת 2020, יש המון פרויקטים בחברה הכלכלית, אבל הם בשלבים כאלה ואחרים, שלא כולם יבואו לידי ביטוי ב-2020.

ב-2020, בעצם, הפרויקטים הכי משמעותיים שיש לנו, זה דיה שגדי דיבר על זה יותר מפעם אחת, ורוב הכסף שם, זה העלות של המקרקעין. עשינו עסקה על 90 דונם, זה היה שני מיליון, ואנחנו עושים עוד עסקה על עוד 40 דונם. זה בעצם, ועוד עלויות של תכנון, זו בעצם עלות הקמה, או בניית המכרז ופרסום המכרז. זה הסכומים שכרגע, עד שהחלטת הממשלה, שיש החלטת ממשלה שכבר גדי דיבר עליה יותר מפעם אחת, גם אני באופן אישי, של מאה מיליון ש"ח של המשרד להגנת הסביבה, עד שהיא לא תהפוך להרשאת חשב, אנחנו לקחנו הלוואה בסיפור הזה, וכשהגיעה ההרשאה, ויש כבר את ההסכמה ויש את העקרונות, נעשה החלפות, מה שנקרא. זה אחד.

ממלוי"ג כרם שלום, אנחנו יוצאים למכרז ממש בעניין של שבוע – שבועיים מהיום, אנחנו נצא למכרז, כדי לפתח את התשתיות, לפתח את כל התשתיות בכל האזור מלוי"ג זה 20 מיליון. אנחנו במכרז הגבלנו את זה למגרשים מסוימים, למי שיזכה, אנחנו נפתח לו וכן הלאה, וזה הסיפור אצלי.

גב' רננה גומא: אוקיי. אנחנו, גדי אתה רוצה להגיד משהו על העניין, זה בעצם בוריס, על העניין של הוועדה המקומית? אז בוא תגיד משהו. אני רק אגיד כמקדים, שאנחנו יודעים שהתקבלה כאן החלטה, ואנחנו יודעים את כל ההשתלשלות, ובואו נמנע עכשיו מלהעיר הערות, ניתן רגע לבוריס להציג ואז, בסדר? כדי שנצליח להתקדם. בסוף, הלחץ שאני מפעילה עליכם עכשיו, הוא כדי להצליח לקיים דיון, בסדר? מסודר.

מר עופר מימון: רננה, סיימתי?

גב' רננה גומא: כן.

מר עופר מימון: תודה חברים.

גב' רננה גומא: תודה, בוריס?

גב' דנה אדמון: הייתי בטוחה שאנחנו עולים לדיון על דברים שאנחנו לא מכירים.

מר בוריס נמירובסקי: בשנה הקרובה אנחנו, בעצם, תכננו, לחדש את כל המידע על הקמת ועדה מקומית של שאשכול. זה נעשה בעבר חלקית, אבל אנחנו צריכים לחדש הכול, כדי לשקול את כל הפלוסים והמינוסים של התוכנית הזאת. אישית, אני תומך בהקמת ועדה, אבל בסופו של דבר, זו לא החלטה שלי, זו החלטה של צוות גדול מאוד, של כל האגפים, של כל ההנהלה של המועצה, זה גם עלויות לא קטנות ועבודה של אם תתקבל החלטה, זו עבודה של איזה 3-4 שנים, עבודה מטורפת של כל האגפים.

גב' בשמת גלין: צריך אישור.

מר בוריס נמירובסקי: כמובן, צריך לקבל אישור ממושרד הפנים, ו... כרגע אנחנו,

מר גדי ירקוני: גם ממושרד האוצר וגם מהמליאה.

מר בוריס נמירובסקי: נכון, וגם המליאה. בינתיים תכננו, השנה הזאת תכננו לשים הכול על השולחן ולשקול את כל הדברים. כרגע אנחנו, אני מנסה ועובד די קשה עם ועדה נגב מערבי, כדי לשפר את השירות שלהם, את הקשר בינינו ואת ההבנה בינינו... אני אומר שנכון להיום, אנחנו במקביל לחשיבה על הקמת ועדה, אנחנו עובדים די קשה עם מאיר, ועם גדי על זה ש... על לעשות קשר בין הוועדה המקומית, ועדה מרחבית נגב מערבי ואיתנו, ולשפר את השירות שלהם כלפינו. תודה.

מר אריק דניאל: מה הקושי? זאת אומרת, מאיפה נולד הצורך?

מר בוריס נמירובסקי: למה נולד הצורך? אמרתי שאני מקצועית תומך. אבל קושי, זה מה זאת אומרת? הקושי שאמרתי שזה ארבע שנים?

מר אריק דניאל: לא, לא, אני... אסדר את השאלה. מה הקושי שבגללו נולד הצורך בהקמת ה...
בהקמת ה...

מר גדי ירקוני: בוריס, תן לי, אתה לא היית. הצורך נולד מזה שהיתרי בניה לקחו, וגם עכשיו, לוקחים יותר מדי זמן. והתשובות שקיבלנו אז מהוועדה, היו הרבה פחות טובות ממה שאנחנו מקבלים היום. אז גם היום זה עוד לא מושלם, אנחנו רואים, מצד שני, את השיפור ומצד

שני, אנחנו יודעים את העלות הגבוהה שזה הולך לעלות לנו.

אני מציע שלא נערוך עכשיו את הדיון. חשוב מאוד למצות את הבדיקה הזאת, וכשנמצא את הבדיקה, יגיעו הנה המסקנות, ואז נדע את ההמלצה המדויקת. כן, לא, למה ואיך.

מר רותם בוקסבאום: גדי, אתם בזמנו אמרתם שזו החלטה, קודם כל, של משרד האוצר, לא תלוי רק במועצה.

מר גדי ירקוני: נכון, גם עכשיו. מי שבסוף, אבל אנחנו לא נלך למשרד האוצר לפני שאתם תגידו לנו – כדאי, הם מוכנים אנחנו או לא.

מר רותם בוקסבאום: אבל... תמכה בזה.

מר גדי ירקוני: נכון. רגע, אבל היו מאז, בוועדה, השתנה קצב העבודה בשנה וחצי האחרונות. גם נוספו שם בודקים, גם חשבנו שהולך, הולך יותר טוב ואז אמרתי – רגע, לא הולכים להוציא ככה מיליון ש"ח בשוטף בשנה. גם צריך לזכור שמוטי ובוריס התחלפו, כל הדברים האלה הביאו אותנו לעצירת המהלך, ועכשיו לפי המלצה של בוריס גם, אנחנו נבדוק את זה עוד פעם, ונראה גם את העלויות, גם את הצרכים וגם אם יש שיפור או אין שיפור ממש בוועדה.

מר רותם בוקסבאום: ואז אתה רוצה להחזיר את זה למליאה לדיון נוסף?

מר גדי ירקוני: בוודאי.

מר רותם בוקסבאום: ואז להחליט אם מתקדמים עם המהלך, ובסופו צריך לקבל אישור, בכל מקרה, ממשרד האוצר,

מר גדי ירקוני: נכון מאוד.

מר רותם בוקסבאום: ורק אז אפשר להתחיל.

גב' רננה גומא: צריך להגיד שהאוצר הוא פונקציה של מנהל התכנון. ברגע שמנהל התכנון יכנס כאן ל... שלנו, יש לו אינטרס, אנחנו גם נקבל סמכויות של ועדה מקומית. גדי, משהו על קידום מבנה הפרוגרמה ושטחי אש?

מר גדי ירקוני: לא, הדבר הזה מתקדם, יש לנו חלק קשיים עם חלק מהיישובים, אבל אני חושב שבהחלט קפצנו מדרגה נוספת. ושטחי האש בהחלט, אנחנו רואים התקדמות, ואנחנו מחכים, קיבלנו תשובה חיובית מהצבא, שם אנחנו רואים כבר שזה הולך לחתימה וזה מאוד, אם זה ייחתם, זה יהיה מאוד מאוד מעודד.
... פה גם התקדם, ואני מאמין שבהחלט, בתקופה הקרובה, צריך לגמור את זה והיא תיגמר, אני קיוויתי שעד יוני השטחים יעברו כבר וזה, זה לא קרה,

מר אמיר פלג: לא את אלה שמעבדים היישובים, אלא מחוץ.

מר גדי ירקוני: כן, כן,

מר אמיר פלג: מדברים על מחוץ.

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא, אנחנו מדברים על ה-7000.

מר אמיר פלג: אלה כבר קיימים.

מר גדי ירקוני: לא, הם לא קיימים, בגלל שהיישובים,

מר אמיר פלג: מעבדים אותם, מה זה?

מר גדי ירקוני: כן, אבל היישובים רוצים אותם, יש הבדל. היישובים היום שמעבדים אותם, לא יכולים לעשות עליהם מה שהם רוצים, והם שטחים נחותים. היישובים צודקים שהיום, כשהם הולכים לתת אותם כיישוב קבע לתושבים, הם לא יכולים לתת שטח נחות. אנחנו אומרים שבשלב ראשון הוא יעבור, אני מקווה לצערי, בגלל שזה לוקח יותר מדי זמן, אנחנו נגמור את התהליך הזה של שחרור הקרקעות, גם של המאגר, גם של זה ואחרי זה נתחיל עם עוד 9000 דונם.

גם הפרוגראמה בהתקדמות, הייתה עכשיו עצירה, המנהל עכשיו עצר הכול, דרך אגב, יש לו בעיות אצלו, פנימיות. אני מעריך שעד ינואר, אני מקווה שהוא יגמור את הבעיות שם, ונוכל להמשיך במהלך של הפרוגראמה.

גב' רננה גומא: בשמת. אני נורא מבקשת, גם לתת לה לדבר וגם תנסי... סומכת עליך.

גב' בשמת גליון: אני אדבר בקיצור. קודם כל, חלק מהשונות שיש לי, זה שלי יש גם ועדת איכות הסביבה, שיש לנו כאן שישה חברים שהם גם חברים בוועדה. אנחנו עשינו עבודה מסודרת, שרק חלק ממנה אנחנו רואים כאן, ואני ברשותכם אלך מלמטה למעלה. המטרה האחרונה שמוצגת כאן, ואולי היא הראשונה, זה הראייה הכוללת של איכות הסביבה יחד עם החקלאות. היתרון של זה, שאין לזה שום נגזרת תקציבית, זה פשוט צריך לדעת ללמוד

לעבוד ביחד, תחת ההנהגה של מאיר, אנחנו נעשה את זה ועדה חקלאית באגף איכות הסביבה, בשיתוף כל האנשים והגורמים מסביב, ונקדם את הנושא הזה. שוב, מלמטה למעלה – המטרה השלישית שמופיעה כאן, זה ניקיון היישובים, זו אותה החלטה מפורסמת של ה-20 מיליון, שזה לא עשרים זה 19, אני אומרת ש-70% שלי, לא שלי, של חקלאי המועצה,

גב' רננה גומא: יש שם גם פסולת בניין, אז זה 27.

גב' בשמת גליון: מה?

גב' רננה גומא: יחד עם פסולת הבניין, זה 27.

גב' בשמת גליון: כן. אבל היא מתחלקת אחרת, מה-19 – 70% חד משמעית שלנו. מפסולת הבניין לא יודעת כמה נצליח. כאן הסבירות שזה יקרה, היא כאילו בין אפס למאה ואין הרבה באמצע. אם הכול ילך כמו שצריך, אז אנחנו גם את ה-20 מיליון אפשר יהיה למנף לסכומים גדולים יותר. אם מישהו יחליט לתקוע את זה, אז אני לא יודעת איך נצא משם.

מר רותם בוקסבאום: איך אפשר למנף? סליחה.

גב' בשמת גליון: מה?

מר רותם בוקסבאום: איך אפשר למנף את ה-20 מיליון ליותר?

גב' בשמת גליון: יש אמירה, שאני חושבת שהיא אמירה כנה שיש לה גם גיבוי,

שם ה-20 מיליון יעבדו כמו שצריך, יהיה עוד כסף. בקרן הניקיון של מדינת ישראל, יש מאות מיליארדים, שלא יוצאים כי לא יודעים איך להוציא אותם, וזה מקום שמשם אנחנו מקבלים את ה-20 מיליון, ואין שום מניעה שאנחנו לא נעשה את זה, כי סדר היום תואם את מטרות הקרן. אז אין כאן בעיה.

הנושא הבא, זה הנושא של בין חינוך להסברה, אני קראתי לזה הרחבת המודעות לנושא הסביבה. כאן יש גם את העבודה של הוועדה, אבל אני רואה בזה עבודה מועצתית כוללת, שהפלטפורמה שאני מתכוונת לקדם את הדברים, זה מה שנקרא מועצה בריאה ומקיימת. אם יש מישהו שמכיר את זה, זה פעם עבד, בימיה של ענת תבורי זה היה כאן, בשיחה ותיאום יחד עם הילה כתרי, שהחליפה את ענת. אנחנו, השנה, נעשה מועצה בריאה ומקיימת, נקדם את זה, נעשה קודם כל תוכנית, כדי לדעת מה לעשות. בתוכנית יהיו נגזרות פרויקטים, שחלק מהם יהיו באגף איכות הסביבה, חלק יהיו תחת הבריאות, וחלק יהיו בכל מקום אחר, וזו גם תהיה הפלטפורמה לגייס כספים אחרים, אם ראיתם כתבתי שם שגם יש קולות קוראים, והכנסתי דבר אחד שאני יודעת שכבר יש לי כסף בו, זה תאגיד תמי"ר, מוכן לתת כסף. גם עכשיו, מתקיימות איזה שהן פעילויות, אנחנו רוצים לתת לזה מראה כוללני, כדי שזה יראה יותר טוב. כשיש פעולות שהן נעשות פה ושם, הן לא נותנות את האימפקט הטוב שיכול להיות לתוכנית כוללת.

והראשון, שהיה האחרון, זה הגברת הפיקוח. יש אמירה של הוועדה, ולא רק של הוועדה, שהדרך הטובה לגרום לכך שיהיו לנו פחות מפגעי סביבה, ששני הנושאים שתמיד עובדים זה השריפות והזבובים, זה לשנות את מערך הפיקוח.

לצורך כך, בתוך תקציב האגף, אנחנו עשינו העברות מסעיפים לסעיפים, ויש עוד איזושהי תוספת של 60 אלף על ההעברות, ואנחנו במקום שיהיה לנו פקח אחד קבוע, ופקח אחד חלקי, יהיו לנו שני פקחים קבועים, שלנו, עם כל מה שנדרש וחיזוק של פקח שיגיע כאשר נדרש, בעיתות יותר נדרשות.

אני חייבת להגיד עוד דבר, אלו כאן ארבע מטרות, אבל בתוכנית העבודה שלי יש הרבה יותר מטרות, ויש בזה גם מטרות משנה ויעדים ומה עושים ברבעון הראשון, השני והרביעי וגם מאיפה

אני מביאה את הכסף, וגם יש דברים שלא יקרו, אם אני לא אצליח להביא את הכסף. למשל, טיאוט יישובים, שזה משהו שיש מקומות שביקשו. אם לא יהיה לנו כסף לזה, אז אנחנו, כמובן, לא נעשה את זה. שאלות?

מר דודי אלון: מה...?

גב' בשמת גלין: טיאוט.

גב' רננה גומא: טיאוט, טיאוט, לטאטא.

גב' בשמת גלין: לטאטא.

גב' רננה גומא: איי רובוט. טיאוט.

גב' רננה גומא: מאיר, נראה לי שהרוב פה זה שלך. אוקיי, יאללה לך על זה, נכון זה שלך.

דובר: זה מהיר, אני מפריד בין שבילי הליכה שיש בתוואי של גוש חבל שלום, מכביש 232 לצומת אבשלום, שם יש כבר תב"ר מאושר על רוב הכסף, ואנחנו, זה היה בידיים של אגודת חבל שלום, והחברה הכלכלית לקחה את זה.

אנחנו בשלבים אחרונים של לסיים את התכנון שם, ולקבל היתר מנת"י, כי זו זכות דרך של נת"י, ושם אנחנו נעשה את השבילים. ויש את שאר השבילים, שיחד עם ההנדסה, אנחנו מתכננים רק לתכנן, לעשות רק את השלב של התכנון. שיתפנו פעולה יחד עם הנדסה, לקול קורא של הקרן לפיקוח לשימור שטחים פתוחים של רשות מקרקעי ישראל. וגם, ההנדסה הוציאה בקשה למשרד

התחבורה. מי שייתן קודם, אין שום ערבות שמישהו מהם ייתן, לתכנון אותם שבילים של כל המועצה, מחבל שלום, לגוש מבטחים, מבטחים מועצה, יישובי הפרסה וכן הלאה, ואפילו דרומה לכיוון החלוציות. כל הסיפור הזה, יהיה מותנה, כמובן, אם נקבל תקציב לתכנון. התכנון הוא, בערך, עשרה אחוזים מהביצוע, אם יש כלל אצבע כזה, שביצוע זה מיליון ₪ לקילומטר, תכנון זה מאה אלף שקלים לקילומטר, זה אומדנים גסים ביותר. זהו. שאלות?

גב' רננה גומא: מאיר, מרכז מבקרים? אתה רוצה להגיד משהו על מרכז מבקרים?

מר חנניה אווקרט: לי יש שאלה.

מר מאיר יפרח: על מה?

גב' רננה גומא: על מרכז המבקרים?

מר מאיר יפרח: מרכז המבקרים, זה משהו שקודם כל עולה יקר לעשות אותו. אי – אני חושב מבחינה ערכית, דבר מאוד חשוב לאזור, גם מבחינת תיירות, גם מבחינת חקלאות והתיישבות, ויש פה את כל סוגי ההתיישבויות שהאזור הזה נעשה, ואני חושב שזו נקודת מפגש שגם בתקופה של תיירות, של דרום אדום, אני חושב שהתחלנו עם הנושא הזה במבנה שהתפנה במסגרת בית ספר הבשור.

המבנה, זאת אומרת, אנחנו כבר במליאה הקודמת, כבר קיבלנו החלטות בנושא, השקענו שם כ- 250 אלף ₪ בהסדרת הגג והשבירות הפנימיות. אנחנו בקשר עם תגלית – ישראל נגלית לעין, שהיא אמורה לעבוד על התוכן, כי לא מספיק המבנה, צריך לדבר הרבה על תוכן של היישובים, ולאסוף חומרים תיעודיים מהיישובים עצמם, לעשות את זה קיבוצים, מושבים ויישובים קהילתיים. זה דבר שמצריך הרבה מאוד עבודה. אני וגדי מתלבטים על המיקום, יש איזו חשיבה

שנבדוק, מבחינת עלויות, אם משאירים את זה במבנה של בית הספר הקיים, של היום, זה בסביבות עלות של 2 מיליון ₪, ישבתי עם בוריס היום, סידרנו לפחות את הנושא של שימוש חריג, יש לנו תקופה של זמן, של 5 שנים, להחליף תב"ע של כל המתחם של הבשור. ואז גם מרכז המבקרים, מהבחינה הזאת, מסודר. נקבל החלטות, אם להעביר את זה לבית ספר יובלי, ששם יש לנו את המבנים מוכנים, זה לא באותה רמה, כמובן. אבל זה, אנחנו נשב, גם אני וגם גדי וניר, ביחד עם בוריס, החלטנו שנקבל את זה מחר. השקענו גם 80 אלף ₪ כבר בתכנון, שאם אנחנו מחליפים מקום, זה הולך, הכסף הזה הולך לאיבוד וצריך לעשות תוכנית חדשה בשביל תכנון. הנושא הזה בבדיקה, אין לי ספק שזו אחת מהמטרות של הפעולות שאנחנו נצטרך לעשות את זה ב-2020.

מאיר, אנחנו שוב נכנסים לתוך הלופ הזה שהיה לנו עם ה...

גב' נעמי סלע:

לא שומע.

מר מאיר יפרח:

הנושא הזה, כבר התחלתם להשקיע, כבר יש שם השקעה על

גב' נעמי סלע:

מבנה, כבר שמו שם כסף, לא משנה כבר כמה כסף. אבל זה הופך להיות קופי פייסט של המוקד החדש, שגם שם היה תכנון מסוים, ליקויים,

לא, לא צריך שום דבר ולא אישור, התקציבים,

מר מאיר יפרח:

אני לא מדברת על אישורים, אני מדברת על זה שעשיתם איזשהו

גב' נעמי סלע:

תכנון של פרויקט מסוים, התחלתם את הפרויקט, ביטלתם אותו, בניתם אחר ואנחנו אישרנו במליאה הקודמת את הפער. אנחנו, במרכז הזה, אני לא יודעת מה העלויות, בינתיים, של העברה של המקום הזה עוד פעם,

מר מאיר יפרח: חכי, עוד לא הגענו,

גב' נעמי סלע: זה עוד פעם תכנון, זה עוד פעם ביצוע,

מר מאיר יפרח: אני נתתי רק סקירה מה הולך להיות. ברגע שנקבל החלטה,

גב' נעמי סלע: אבל שוב פעם, אנחנו עושים פרויקט, שמים שם כסף, לא יודעת למה מחליטים להעביר אותו, לא יודעת למה מלכתחילה אנחנו לא, אין איזושהי תוכנית מגובשת של זה המקום, וזה הכסף שאני שם בו. מה המטרות של המקום הזה, איך המקום הזה יכניס לי כסף בשלב זה או אחר,

מר מאיר יפרח: אז תבואי, אני אתן לך שיעור,

גב' נעמי סלע: מה אני הולך לעשות עם המקום הזה?

מר מאיר יפרח: תבואי, יש חוברת עבודה, יש תוכניות עבודה, תבואי אני אתן לך שיעור איך מכינים מרכז מבקרים.

גב' נעמי סלע: אין לי שום בעיה עם זה, אני בשמחה גם אעזור, זו רק לא הייתה השאלה.

גב' כבי שקולניק: השאלה היא,

גב' נעמי סלע: השאלה שנשאלה היא שאלה אחרת,

גב' כבי שקולניק: נעמי, הסיבה שאולי יעבירו מקום, זה שבמקום אחר, ששוקלים עכשיו אולי לעשות שם, זה יהיה הרבה יותר זול, הביצוע.

גב' נעמי סלע: אבל כבר השקענו כספים במקום הזה.

גב' כבי שקולניק: ולפעמים, רגע, רגע, רגע, קודם כל, כשהתחלנו לדבר על מרכז המבקרים, יובלי הבשור עוד לא היה קיים, ועוד לא היינו במחשבה, עוד לא היה לנו סיכום מה עושים שם. דבר אחד.

דבר שני, קורה לפעמים, שעושים תוכניות, ואחרי שעושים את התוכניות, וכבר משלמים אולי למתכננים, רואים פתאום שהעלויות הן מאוד מאוד גבוהות, וצריך לעשות פה איזשהו צמצום ואיזושהי הקטנה ואיזושהי התאמה. אין מה לעשות, חבר'ה, אין 100%.

מר מאיר יפרח: כשנגיע למצב הזה, אנחנו נביא את זה לאישור.

מר דודי אלון: הוא גם מספר שסגרו את השוק, חלק ממרכז המבקרים היה השוק. אז אולי גם במסגרת זה, שהשוק יוקם מחדש, צריך לחשוב.

גב' כבי שקולניק: אין מאה אחוז. אתה עושה ניסיון, אתה מצליח, טוב, יופי.

גב' נעמי סלע: כשאתה משקיע על משהו, צריך לראות צפי הכנסות מהמקום, לא רק משקיע.

מר רותם בוקסבאום: מה הנושא של מרכז המבקרים? לא הצלחתי להבין, התיישבות

בחבל אשכול?

גב' דנה אדמון: אין לנו דיון על זה.

מר מאיר יפרח: אני צריך להגיד לכם מה זה מרכז מבקרים?

מר רותם בוקסבאום: אני לא...

מר מאיר יפרח: תבואו אליי, אני אעשה לכם שיעור על העניין הזה. תתחילו לשאול

שאלות מרכז המבקרים, מרכז המבקרים.

גב' נעמי סלע: לא, זה לא...

גב' דנה אדמון: המליאה אישרה, היה לנו את הזמן...

גב' רננה גומא: 232 גדי כבר אמר, אני לא עוצרת על זה, ברור שזו אחת המטרות

שמוגדרות גם אצל גדי וגם אצלי כמטרה ראשונה במעלה. כתוב פה שיש 56 מיליון ₪, כי אני מסרבת להיפרד מהם. אבל מבחינת משרד התחבורה, כרגע, אין יתרה. אין כלום.

מר אדוארד קוברסקי: רגע, הם היו...

גב' רננה גומא: הם היו, אז מה אם הם היו? אז מה, זה חוקי. זה מסריח אבל זה

חוקי, תאמין לי, בדקתי, אדוארד. אני מבטיחה לך שלא דילגתי על זה. חינוך. אבי.

מר אבי ינוס: כן. אז הדבר הראשון זה מהוראה ללמידה – כל הנושא של

השבחת ההוראה במערכת החינוך, גיבוש תפיסה פדגוגית וייחודית לבתי הספר ותוכניות חדשניות ולמידה משמעותית וחויייתית. אנחנו, בתוך התהליך, יש לנו מגוון של תוכניות שתומכות בתהליך הזה.

מבחינת המקורות, אז העלות הכוללת היא מעל 2 מיליון ש"ח, מקורות זה ממשרד החינוך ותוכנית 360, רוב הכסף מגיע, זה כמובן מאצינג של המועצה. שותפים, יש פה את השותפים למקבלי ההחלטות ברשימה, ומחר, כשאנחנו נציג את התקציב, אני קצת ארחיב יותר, יש קצת יותר זמן.

מר גדי ירקוני: מחרתיים.

מר אבי ינוס: קידום לימודי החקלאות, שת"פ עם המו"פ, חקלאות מדרגת, חממות בבתי הספר ותוכניות מחקר וחדשנות, יחד עם המו"פ, עם חברת הייטק ועם המדען הראשי.

גב' מזל ערוסי: זה יתחבר עם הייחודיות הבית ספרית?

מר אבי ינוס: זה מתחבר גם עם הייחודיות הבית ספרית, כשמדברים עליה, כן, וזה מתחבר בצורה ישירה לחזון שקבענו אותו, על המועצה הכפרית והנושא הזה של חקלאות, ואנחנו הולכים עם זה קדימה. זה נושא שמתבקש. הקמת ועדת היגוי לבחינת החינוך בגיל הרך, וכל הנושא של הגן העתידי, איך יראה הגן העתידי, זה הגשנו קול קורא למשרד החינוך בנושא הזה, ואנחנו רוצים להיכנס לפיילוט של משרד החינוך ולהוביל את זה. יצירת מרחב חינוכי והוליסטי בקריית החינוך ביישובים,

מר גדי ירקוני: אבי, הסעיף הזה הוא בלי כסף, נכון? הוא כסף...

מר אבי ינוס: הוא כסף שבא מהקול קורא, מה ששמתני פה, כשישים אלף ש, זה בא מהקול קורא.

דוברת: במאצינג?

מר אבי ינוס: לא, זה בלי מאצינג, אוקיי? יצירת מרחב חינוכי והוליסטי בקריית החינוך וביישובים, המשלימים זה את זה ברצף חינוכי, זה כל הנושא של תוכניות ניצנים והקייטנות, זה מתקרב לסדר גודל של 3 מיליון ש"ח בשנה, הכסף בא, רובו, ממשרד החינוך ומתשלומי הורים, ויש, כמובן, מאצינג בערך של 20%, של המועצה. והשותפים זה השותפים שמופיעים פה.

גב' ליאורה אלפרן: אני מציגה, בעצם גם את של המרכז הקהילתי, כי מיכל איננה, ויש פה דברים שהם משותפים. מיפוי משאבים וצרכי הקהילה...

גב' מזל ערוסי: לא שומעים.

מר דודי אלון: לא שומעים כלום.

גב' ליאורה אלפרן: אתם לא שומעים?

מר דודי אלון: יותר מדי מהר, ויותר מדי חלש.

גב' ליאורה אלפרן: רגע, אולי יותר טוב פה. רק התחלתי ואמרתי שמיכל לא פה, וזו

בעצם, הכותרת היא קהילה, שזה גם האגף לשירותים חברתיים וגם המרכז הקהילתי. מיפוי משאבים וצרכי הקהילה – למי אנחנו לא מגיעים, זו בעצם מטרה שמיכל שמה. מה שכן משותף, זה פיתוח מענים לגיל השלישי ותושבים עם צרכים מיוחדים, שזה כן תוכניות שהן בסדר עדיפויות גבוה, בתכנית העבודה גם של המרכז הקהילתי, וגם של האגף.

אשכול קהילה מתנדבת – פיתוח יזמות ומעורבות חברתית והתנדבות, עם דגש על נוער. באמת איזושהי תפיסה שפעם היא הייתה מאוד מאוד טבעית בקהילות קטנות, בנתינה והתנדבות, ואנחנו רוצים להנחיל בצורה הרבה יותר משמעותית את הערך של נתינה באשכול. באמת, התחום שאני חושבת שמבחינת האוכלוסייה הבוגרת, יש לנו אחוזי התנדבות יפים, צריך לשים פה דגש על הנושא של הנוער, לראות איך אנחנו מפתחים, כבר מגילים צעירים, את הערך החשוב הזה.

הערכות לחירום ופיתוח חוסן קהילתי – זה בעצם הכוונה שלנו להמשיך להתעסק עם הנושא של חירום, להיות מצוינים, כל פעם אחרי כל סבב, לעשות הפקות לקחים, להשתפר וכמובן גם לבנות את החוסן של הקהילות ושל המנהיגות.

הובלת חיבורים בין קהילות וחיזוק תחושת השייכות, מה שנקרא גאוות יחידה, לנסות לפתח את החיבורים, ואת השייכות לאשכול, כי זה אחד הדברים שמצביעים על חוסן קהילתי גבוה. גיבוש מתווה ותחילת יישום לחיזוק התשתיות הקהילתיות, בתוך היישובים, זה לדעתי יותר כאילו, אנחנו גם שותפים, אבל אתם יודעים למשל שבחלוציות יש תפקיד שנקרא רכזי קהילה, שבעצם הקהילות מממנות אותו.

יש איזושהי חשיבה לראות אם אפשר לפתח את הפונקציה הזאת לעוד יישובים, כשבעצם התפקיד שלהם, הוא כל הצדדים הרכים בתוך הקהילה, לא כל הדברים שהתעסקנו בהם עד עכשיו, כמו התב"עות ותשתיות ודברים כאלה, אלא באמת יותר התרבות והחוסן וגאוות היחידה והדברים...

גב' מزل ערוסי: זה קיים כבר בחלק גדול מהיישובים.

גב' ליאורה אלפרן:

בחלק מהישובים יש....

גב' מזל ערוסי:

כן, כבר קיים. ברוב הקיבוצים זה קיים, חלק מהמושבים זה קיים.

גב' ליאורה אלפרן:

בחלק, אוקיי.

גב' מזל ערוסי:

אז איך, מה התקציב שאת מייעדת לזה?

גב' ליאורה אלפרן:

למה התקצוב...

גב' מזל ערוסי:

התקצוב מאוד חשוב,

מר גדי ירקוני:

בגלל שאין תקצוב.

גב' מזל ערוסי:

כי אם את מדרגת את זה בעד כמה המטרה הזאת תורמת, תורמת מאוד או קריטית, היא לא קריטית. כי היא קיימת. השאלה היא, אם היישובים עצמם יהיו מוכנים לממן ולקחת על עצמם את הנושא הזה.

גב' ליאורה אלפרן:

אני חושבת שהנושא הזה של רכזי הקהילה, שהוא רק חלק מגיבוש המתווה, הוא עוד בשלבים המאוד מאוד ראשוניים. צריך קודם כל להעביר את התפיסה, לראות שהתפיסה, ורק אחר כך לתקצב את זה. אני לא נראה לי שזה יכנס לשלב הביצועי ב-2020.

גב' מזל ערוסי: אוקיי.

גב' רננה גומא: צורית?

גב' צורית ירחי: שלום לכם. המטרה הראשונה זו הכנת תוכנית חומש לצמיחה

דמוגרפית, לקליטת 150 משפחות בשנה. אנחנו בעצם רוצים לעשות איזושהי תוכנית, שהיא נותנת תשובה לשאלה שנשאלה מקודם, על הנושא של תחזית דמוגרפית. אנחנו רוצים להבין, פעם אחת, בכמה היישובים שלנו עתידים לגדול, ופעם שנייה איך אנחנו מגדילים אותם.

השותפים לזה, הם בעצם כמובן, ראש המועצה ואגף ההנדסה, שאמון על התכנון והביצוע של יחידות דיור. ואגף חינוך, בכל מה שקשור למערכת החינוך שלנו, שתגדל.

המטרה השנייה, חיזוק קשרי מועצה – קהילה, באמצעות הקשר עם הנהגות היישובים, והקמת מחלקת יישובים. אנחנו לומדים ממועצות אחרות, שפועלות בהן מחלקות יישובים. בעצם, היום המחלקה שלי, של הצמיחה הדמוגרפית, מתעסקת המון, לא רק בנושא של קליטה ופיתוח וצמיחה דמוגרפית, אלא בעצם בכל הקשר של המועצה עם הנהגות של היישובים.

אנחנו מפעילים את הפורומים, גם הפורום של הצמיחה הדמוגרפית, אבל גם הפורום של הנהגות יישובים, ואנחנו חושבים שנכון במועצה כזאת גדולה, של 32 יישובים, להרחיב את התפקיד הזה למחלקת יישובים.

הנושא הבא, זה חיזוק הנהגות היישובים בוועדות הקליטה באמצעות הכשרות לשיתוף פעולה מועצתי. אז דיברתי על שני הפורומים שאנחנו מנהלים. מעבר לזה, אנחנו נכנסים עם הכשרות לתוך היישובים, אם זה הכשרות של ועדות קליטה, אם זה ליווי של ועדים ובעלי תפקידים. כל הדבר הזה, הפעלת הפורומים האלה והכניסה לתוך היישובים, עם הדרכות, עולה הרבה מאוד כסף.

גב' רננה גומא: רק חשוב להגיד שהכסף הזה לא מגיע מתקציב שוטף של המועצה.

גב' צורית ירחי: כן, אנחנו, מה שקורה עד היום,

גב' רננה גומא: כרגע.

גב' צורית ירחי: כל השנים, האגף האסטרטגי, המחלקה לצמיחה דמוגרפית, גייסנו את הכספים האלה מהחטיבה להתיישבות, מהמשרד לפיתוח הנגב והגליל. פעם היה גם סיוע של משרד החקלאות, בשנים האחרונות לא הצלחנו להביא את זה. אבל אנחנו חושבים שזה נושא מאוד מאוד חשוב, שצריך לתקצב אותו. והדבר האחרון, זה הנושא של פלטפורמה לשיווק משותף.

הנושא הזה, של שיווק משותף ליישובי המועצה, שהוא קשור מאוד לנושא של מיתוג המועצה, ובעצם החיזוק של המקום הזה, הנושא של שיווק משותף, עולה מכל האחראים על הקליטה ביישובים. זה משהו שעלה גם כשישבנו כאן עם חברי המליאה, ודיברנו על מטרות ארוכות טווח, אז שאלו אותי למה אנחנו לא עושים שיווק משותף, למה אנחנו לא עושים מיתוג משותף לנושא של קליטה.

הפגישה של המנהלים עם הנהגות היישובים, זה עלה שוב ושוב, ולכן גייסנו כסף לדבר הזה, מעט מאוד, לא מספיק בכלל למה שצריך. אבל אנחנו כבר מתחילים, כשבעצם הכוונה היא לחבור אל הדוברת, אל יחסי הציבור של המועצה ולעשות מיתוג מחודש למועצה, כשהמיתוג הזה, יש לו שני קווים שמנחים אותו.

קו אחד, אני אתן ליפעת לדבר, כי זה באמת משהו שהיא מובילה, והדבר השני, זה שהמועצה תתויג כמועצה קולטת.

בעצם, אנחנו מאמינים שאם תושבי המועצה יאהבו אותה, תהיה להם את גאוות היחידה שהם מתגוררים במועצה והם יהיו משוכנעים שזהו מקום טוב, שזה מקום שאנשים רוצים להצטרף אליו, אז אנחנו נצליח להביא לכאן הרבה יותר אנשים, שזאת המטרה שלנו. עכשיו תדברי,

מר אמיר פלג: רגע, יש לי שאלה.

גב' צורית ירחי: כן?

מר אמיר פלג: השקופית הזאת מאוד חופפת לשקופית הקודמת. זאת אומרת, השאלה היא למה יש את ההפרדה הזאת, ומוסיפים לנו עוד הרבה יעדים, במקום לחבר לשניים – שלושה יעדים משותפים. זה ממש דומה מבחינת קהילות וחיבורים וכו'.

גב' צורית ירחי: אני רוצה להתייחס לדבר הזה. לנו יש שיתופי פעולה ברוכים ומבורכים, כמובן, עם האגף לשירותים חברתיים ועם מרכז חוסן. רק אתמול הייתה כאן הכשרה משותפת בנושא של דוברות, וכמובן עם המרכז הקהילתי. בעצם, כשאנחנו מדברים על קהילות, זה כמו לנהל בית, אני בתור אמא לשמונה ילדים יודעת איך זה, אי אפשר להפריד את התרבות מהאוכל, אי אפשר להפריד את הלימודים מסביבת הלימודים. זה ברור שגם האגף לשירותים חברתיים וגם המרכז הקהילתי, וגם אנחנו בצמיחה הדמוגרפית, מתעסקים בבניית הקהילות וחיזוקן.

רק שיש לזה כיוונים שונים, המרכז הקהילתי והאגף לשירותים חברתיים, עושים הרבה מאוד בתחום של תרבות, של כל מה שאנחנו יודעים על האוכלוסיות המיוחדות, מיוחדות לא בקטע של צרכים מיוחדים, קשישים, נוער, אוכלוסיות במיקוד. אנחנו מתעסקים יותר, ובאמת בניית הקהילה, ולכן יש כאן שיתופי פעולה רבים ומגוונים.

מר דודי אלון: כמה משפחות נקלטות בשנה האחרונה, וכמה מתוכננות בשנים

הקרובות? יש איזה צפי כזה?

גב' צורית ירחי: אז תראו, בשנה האחרונה, נקלטו באשכול בין 90 ל-100 משפחות, ותיכף אני אגיד את הבין לבין, למה אני אומרת. היעד שנקבע על ידי ראש המועצה ואנחנו מברכים על זה, הוא 150 משפחות בשנה. אבל, כשאנחנו מדברים על קליטה במספרים, זה לא כל כך פשוט. למה? כי יש לנו, הקליטה היא קליטה בשלבים. יש משפחות שמגיעות למועצה וגרות בה בשכירות. אז יש לנו משפחה חדשה, ילדיה הצטרפו למעגל החינוך שלנו, ואנחנו צריכים לתת להם את כל השירותים, אבל מבחינתנו, הם עדיין לא חברים, וכמו שהם באו, הם יכולים ללכת. עכשיו, יש שלב אחר, וזה קורה. יש שלב אחר, שבו אנשים מתקבלים לחברות. זאת אומרת, שהם רוכשים מגרש ובונים בית. יש לנו גם, ולכן, יש אנשים שנספרים פעמיים. אני, למשל, מאוד, אני עושה ועדות קבלה לשכונות קהילתיות במושבים, ולישובים קהילתיים. כל משפחה כזאת שמתקבלת, היא נספרת כמשפחה שהתקבלה. אבל בפועל, היא תגיע לגור במועצה שלנו, או שהיא תמצא דירה בשכירות באחד היישובים, או שהיא תגיע בפועל רק בשנה הבאה, כשהיא תבנה את ביתה. אז באיזו שנה לספור אותה?

מר דודי אלון: כמה משפחות?

מר אמיר פלג: כל שנה, לספור את ה...

גב' צורית ירחי: צריך לדעת שאנחנו מתעסקים כאן הרבה מאוד עם תנועה בתוך המועצה. וזה נתון חשוב ומשמח, אבל הוא בתוך המועצה.

מר דודי אלון: צורית, יש נתון כמה משפחות עזבו?

גב' צורית ירחי: האמת היא שהנתון הזה הוא לא מגובש אצלנו. אני, האמת היא,

מר דודי אלון: הערכה?

גב' צורית ירחי: קשה לי להגיד. אני מוכנה להמר על עשרים משפחות, אבל זה

ממש הימור. אין לי את הנתון הזה. אני חייבת להגיד שאני עוסקת בקליטה ולא בפליטה. כשאנחנו מדברים על משפחות שעוזבות, הרבה פעמים יש לנו זוגות צעירים, שגרים באופן זמני בחצר ההורים, או בחצר הקיבוץ, ולא התקבלו לחברות ואז הם הולכים לחפש את עצמם במקום אחר.

האתגר שלנו, הוא להחזיר אותם הביתה, וכשהם יהיו בני 30-35, וירצו לבנות בית, אז הם יבנו אותו כאן.

מר דודי אלון: אם יהיה להם מקום תעסוקה טוב, אז הם יבואו .

מר אמיר פלג: איך זה מתיישב עם מנופים כלכליים לעבודה? איפה הפרנסה פה?

איך יבואו אנשים אם אין פרנסה זמינה?

מר דודי אלון: באזור תעשייה...

גב' צורית ירחי: שנייה, השאלות האלה טובות מאוד. בגלל זה אנחנו לא עובדים

כאן רק לפי אגפים ומחלקות, אנחנו בעצם עובדים ביחד. אני באותו אגף, באגף האסטרטגיה, אני יושבת כצמיחה דמוגרפית, ובחדר לידי יושבת מי שאחראית על יזמות ועסקים קטנים, הנציגה של מעברים, ואנחנו עושות שיתופי פעולה.

כשמגיע מישהו שיש לו עסק והוא מתעניין במגורים באשכול, אז אנחנו מנסים להביא אותו לכאן, ולהביא גם את העסק שלו לכאן. אז אין ספק שכל הנושאים שקשורים להתנהלות מול היישובים,

לצמיחה דמוגרפית, לקהילה, כל הנושאים האלה קשורים זה בזה, וזה באמת אתגר בשבילנו, ואנחנו עמלים עליו ועושים אותו למלא את המטרות האלה ביחד. אין מה לעשות, אנחנו מחולקים למחלקות, ולכן זה נראה שאלה עושים את זה, ואלה עושים את זה.

גב' רננה גומא: שנייה, שנייה אחת, רוני, צריך להגיד שבתוכנית העבודה הכוללת של האגף, מופיעות, כמובן, גם מטרות ויעדים של דנית, של רכזת עסקים ויזמויות, והן כמובן מתחברות ישירות לנושא של צמיחה דמוגרפית. אנחנו היינו צריכים לבחור, היה מאוד קשה לבחור, אני אומרת את זה באמת, אבל היינו צריכים לבחור והנושא של תעסוקה, בגלל שאנחנו באיזשהו תלם, ובגלל שיש לנו כבר פרויקט שאנחנו משקיעים בו הרבה מאוד כבר השנה, ואני מניחה שנצטרך להשקיע בו גם בשנה הבאה, שזה נגב 19, הילד החדש של ... 19, אז אנחנו בעצם לא הכנסנו את זה לכאן, כי זה כבר פרויקט שהוא כבר שם. אבל בהחלט מחובר, דלת ליד דלת, וזה לא במקרה.

גב' רוני קיסין: אני רוצה לשאול שאלה. אני מאוד מברכת את הקהילה השאלה היא איך אנחנו, כמועצה, מגדילים גם את רמת השירות שלנו. זה קופות חולים, זה בתי ספר, זה כל השירותים שיש, איך הם גדלים בהתאמה להגדלת היישובים?

גב' צורית ירחי: זה האתגר שלנו, ולכן המטרה הזאת של הכנת תוכנית חומש לצמיחה דמוגרפית, אנחנו רוצים להבין כמה ילדים יהיו לנו, כמה ואז איזה מערכות חינוך פורמאליות, ולא פורמאליות נצטרך לתת להן. אנחנו צריכים להבין כמה חולים יהיו לנו, וכך נבין כמה מרפאות אנחנו צריכים לתת להם,

גב' רננה גומא: כמה קשישים יהיו לנו.

גב' צורית ירחי: ולכן, המטרה הזאת של יצירת תוכנית לצמיחה דמוגרפית, היא מאוד מאוד חשובה לנו.

גב' רננה גומא: היא גם תוכן ליבה בתוך הכוללנית. בגלל שנגזרות ממנה כל כך הרבה נגזרות של... כן, יפעת, דברי.

גב' יפעת ליפנר: בעצם, בתחום של הדוברות, אנחנו מתבססים השנה על שתי מטרות מרכזיות, פנימה והחוצה. כלומר, החוצה זה באמת כל הנושא של היח"צ החיובי לאזור, שאנחנו מתחברות יחד עם הצמיחה הדמוגרפית, יותר לעודד כתבות חיוביות. אנחנו לא נוכל להימנע מהעניין הביטחוני, אבל גם עם המצב הביטחוני, לנסות ולייצר ממנו כן יותר יח"צ חיובי. ומה שאנחנו כן, גם רוצים לעשות משהו חדש שלא עשינו, זה להשתלב יחד עם היישובים. כמו שהצלחנו לבנות בעצם את הצח"י של היישובים, ובכל יישוב כמעט יש דובר יישובי בחירום, אז להתחבר גם, מבחינתי, כדוברת המועצה, ליישובים לגם דובר יח"צ. זאת אומרת, של עידוד ויצירת כתבות יח"צניות וחיוביות על האזור.

מבחינת פנימה, אז העניין המרכזי שלנו כרגע השנה, זה לחזק את הקשר בין המועצה לקהילה. ואנחנו זיהינו את מספר המוקשים, המוקדים, שאחד המרכזיים שלהם, זה גם בעיית חוסר אמון, שככה מושתתת בכלל נגד ממסדים, אבל גם פה באשכול, וזה משהו שאנחנו רוצים לתת לו מאוד מאוד את המענה ואת הדגש באמצעות גם חיזוק כל הנושא של השקיפות.

אנחנו יוצאים עכשיו, השנה, ממש בקרוב, לדרך עם אתר חדש, אפליקציה חדשה, כל הנושא של המוקד, שאנחנו נעשה לו קמפיין ומאוד עידוד לציבור, לגבי השירותים שהוא נותן. אנחנו רוצים לחזק יותר את הפעילות גם באמצעות הפרסום המקומי. אנחנו הולכים לשנות את העיתון של המועצה, אולי זו גם הזדמנות כאן לספר, שאנחנו סיימנו את ההתקשרות עם המערכת שהייתה כרגע בשנה האחרונה במסגרת מכרז. סיימנו איתם, הם מסיימים, יש עוד שני גיליונות, כלומר

אחד שכבר יוצא עכשיו, ועוד אחד, ולאחריו אנחנו כבר יוצאים לדרך חדשה וחשיבה מחודשת על כל הנושא של העיתון וזה עדיין בגיבוש וחשיבה.

מר דודי אלון: אפשר פשוט לחזור אחורה, זה היה מצוין. לא צריך להתאמץ...

גב' יפעת ליפנר: זה לא פשוט, כי אנחנו היינו מאוד שמחים, אגב, היינו שמחים מאוד, אבל אין היענות, אין רצון. הוא מוכן להיות, ארנון, שאנחנו באמת בקשר שוטף איתו, מוכן להיות שותף, מייעץ, להיות מעורב, אבל הוא לא רוצה לקחת על עצמו את זה יותר.

גב' רננה גומא: בואו לא נקיים דיון על ארנון, כי עם כל הכבוד,

גב' יפעת ליפנר: אוקיי, דבר אחרון, גם בנושא של המיתוג,

גב' מזל ערוסי: זאת מטרת העל שלנו כמליאה. הנושא של טיוב השירות לתושב, בשביל זה אנחנו נבחרנו.

מר אלי אהרון: אני רוצה לטייב, לטייב את השירות.

גב' יפעת ליפנר: אני רק אשלים במשפט אחד, כל הנושא של יותר גם של חיזוק העשייה בפעילות של המועצה, באמצעים השונים, אם זה העיתון החדש והפייסבוק, וכל באמת האתר והאפליקציה, גם משהו חדש שלא היה לנו עד עכשיו, שאנחנו רוצים לצאת איתו לדרך השנה, זה רישות המועצה עם שילוט, בעצם.

באנרים, או רולאפים בכל מיני מוקדים, שאנחנו גם בקשר עם נתיבי ישראל, איפה אנחנו כן יכולים, באיזה מוקדים בתוך היישובים, פה במתחם המועצה. גם שיהיה עוד אפיק פרסומי, הכול

זה לטובת התושבים. כלומר, שירותים, לא לפרסם אותנו, כאילו כמה שאנחנו טובים, אלא תושבים לטובת התושב.

מר אלי שמעיה: אני אומר לך, אני לא יודע מה הולך בקיבוצים, אני יודע במושבים למשל, במושבים, אין מושב שהיום, אם תחליטו, אם יהיה בין עשר לחמש עשרה, אני לוקח את המינימום שבמינימום, כל שנה יהיה לך 15 עד 20 משפחות נקלטות חדשות, בתוך כל מושב. בתוך כל מושב.

הבעיה היא לא למשוך אנשים, אלא איפה יגורו האנשים. יש בכל מושב, אני אומר לך, יקום מושב אחד שיגיד לי שבמושב שלו אין עשרה חבריה שמוכנים מחר בבוקר להיקלט לאותו יישוב שהם גרים בתור חברים. אין להם איפה לגור. את יודעת כמה פניות יש מחבריה כאלו? סתם דוגמא, אם היום יש לנו רחוב שצריך לקום, עוד 20 משפחות, יש רשימה של 50 שרוצים לגור שם. איפה, על מה מדברים פה? אני לא מבין על מה מדברים פה בכלל.

גב' צורית ירחי: הנושא שאתה מעלה פה,

מר אלי שמעיה: יש אנשים, ויש קליטה, אפשר להכין את האזור הזה בתוך שעתים, אבל תנו בתים, תנו מגרשים. אין. אין מושב, שיקום מושב אחד ויגיד שבמושב שלו אין חבריה שרוצים לגור באותו מושב, אין להם בתים, אין ממשקים.

גב' צורית ירחי: אני שומעת,

גב' רננה גומא: בבקשה תעשו את זה קצר.

מר אלי שמעיה: קצר.

גב' רננה גומא: אני לא מדברת... חברה, אתם רוצים,

מר אלי שמעיה: על מה מדברים?

גב' רננה גומא: העלית, בסדר, הנה, היא עונה כבר.

גב' צורית ירחי: אנחנו עסוקים מאוד גם בנושא של פריגן, הייתה לנו ישיבה עם הוועד שלכם,

מר אלי שמעיה: לא פריגן, אני יודע בכל יישוב.

גב' צורית ירחי: אז אני רוצה לספר לך שאני באמת יודעת מה קורה בכל היישובים.

מר אלי שמעיה: אוקיי.

גב' צורית ירחי: אנחנו עוברים יישוב יישוב, בודקים את ההתפחות של המושב, או היישוב הקהילתי, או הקיבוץ. בודקים איזה מגרשים אפשר לממש שם, מה אפשר עוד לתכנן, מה אפשר עוד לפתח ואיך אפשר לייצר מגרשים זמינים בכל יישוב. זו העבודה שלנו, אנחנו עושים אותה. ממש לאחרונה, ישבנו עם הוועד של פריגן, ואנחנו נמשיך ונעשה את זה. בדיוק זאת העבודה שלנו.

גב' רננה גומא: חברה, אני מבינה שאתם כבר חסרי סבלנות, וגם אנחנו, אבל תנו,

שנייה חנניה, יש לנו עוד, בעצם, אגף אחד שצריך להציג 4 מטרות עיקריות, אחת מהן היא של הגזברות, לדעתי, אבל אנחנו נעשה את זה. תעשו את זה, בבקשה, ממוקד וזריז, ואחר כך אתם יוצאים להפסקה של עשר דקות, כדי שאנחנו נשאר בלוי"ז המקורי. תוך כדי זה, ראיתי שכבר יש חרוצים, זה לא ארוחת ערב, אל תתבלבל, אתם לא יוצאים לארוחת ערב עכשיו, אתם יוצאים להפסקה, שהמטרה שלה היא למלא את השאלון ששלחתי לכם, תיכף אני אסביר איך. ניר, בבקשה. רגע, חנניה רוצה להעיר משהו והוא כבר מחכה המון זמן.

מר חנניה אוקרט: אני קודם כל מברך מאוד, שיש דיון מסוים, שמדבר על החומש ועל העשור הקרוב, ולא על פח אשפה שהיה בשבוע שעבר ועל הזבובים. וגם אם נקיים מתוך זה בשנה הקרובה 20%, אז דיינו. זה מבורך. אני מתפלא שבכל תוכניות החומש, בתור אזור בפריפריה, שבגבול המערבי שלו יושב שכננו מעזה, שלא מדברים על אחת התשתיות הכי הכי חשובות שבלעדיהן, כל התוכניות האלה לא יתממשו. לא אזור תעשייה, לא מיליון ואחת דברים, וזה התשתיות של האינטרנט באזור.

גב' דנה אדמון: מה?

מר חנניה אוקרט: גם אינטרנט וגם חשמל. אם אני מקיש ממה שקורה אצלי בעסק, למרות שיש לי סיב אופצי משני אתרים, ואני נתקע שעות בלי תקשורת, ובמקום 100 מגה בעמדה, אני מקבל 20, או שאני הולך לקופת חולים ומחכה, יש נפילה של הרשתות ויש שעות שלמות, כולם הולכים הביתה. אי אפשר לא להתייחס לזה. אנשים יכולים, אתם לא מבינים שאנשים יכולים לעבוד בבית מפה, עם מפעל בצפון, בתור אנשי תוכנה? זו תשתית שבלעדיה שום דבר לא יתקיים בשנים הקרובות.

מר דודי אלון: נושא סופר חשוב.

מר חנניה אווקרט: בהרבה מאוד מקרים, תשתית אינטרנטית היא יותר חשובה

מכביש 232.

מר גדי ירקוני: לא שמעתי אף פעם שיש בעיה.

מר חנניה אווקרט: אני חושב שצריך לעשות סקר בעניין הזה. הטלפוניה וגם מה

שקורה באזור הצפון, בכי רע.

מר גדי ירקוני: אני מקבל 10 מכתבים ביום, לא שמעתי על זה.

מר חנניה אווקרט: כשיש תקלה שצריכים להביא טכנאים מירושלים...

גב' רננה גומא: חנניה רשמתי,

גב' כבי שקולניק: יבדקו את זה, אנחנו לא מכירים את זה.

גב' רננה גומא: רשמתי.

מר חנניה אווקרט: מה?

גב' רננה גומא: רשמתי, אני לא מכירה את זה.

גב' כבי שקולניק: אנחנו לא מכירים את זה, נבדוק את זה.

מר חנניה אווקרט: אי אפשר לזוז בלי זה.

מר דודי אלון: זה יכול להיות מקור להכנסה כספית. נעשה תשתית אנחנו...

גב' רננה גומא: מכיר בעיות קליטה של סלולארי. אני יודעת מה מכירים ומה לא, בעיות קליטה של סלולארי באזור מסוים.
(מדברים ביחד)

גב' רננה גומא: חבר'ה, תקשיבו, הקשב שלכם נגמר, זה בסדר, אבל יש לנו עוד אגף אחד שצריך להציג. עוד שני מנהלים שצריכים להציג. תתנו באמת, תכבדו את זה שאנשים עבדו קשה בשביל לעשות את זה. אני מבינה שהמתודה קשה לכם, והיה הרבה יותר קשה, אם הייתם צריכים לשבת ולשמוע עכשיו את כל התוכנית. אז לפחות עשינו מיקוד. יאללה.

מר ניר ים: זהו, הגענו לחלק החשוב, כי השירות לתושב בגדול, זו תכלית הקיום שלנו פה כמועצה, ככה אני חושב לפחות.

אבל פה אנחנו מדברים יותר על העניין של היומיום, למעשה על חיזוק התקשורת. חיזוק התקשורת בין המועצה לתושביה. מצד אחד, הזנת האינפורמציה בין המועצה אל התושבים, קבלת הפידבקים או בקשות למענים מהתושבים אל המועצה. אנחנו עובדים די חזק היום, על הקמת כל המערך הזה, שהתחיל במוקד השירות, מוקד/ השירות לתושב.

אנחנו ממשיכים, זה ברמת הקמת שדרוג האתר, הקמת האפליקציה. אנחנו לא רשום פה, אבל נכנסים כבר בתחילת השנה, כפי שהוחלט במליאה, לעשות סקר שביעות רצון של התושבים. בקיצור, להיות עם היד על הדופק, להיות עם ערוצי תקשורת פתוחים, למשש את הדופק, להבין איפה אנחנו מול התושבים מבחינת מה מצופה מאיתנו ולאיזה מענים אנחנו צריכים להיערך לתת.

סעיף גדול, שמתקשר במידה מסוימת גם לבניית סל שירותים מועצתי, שלמעשה בא יותר לנסות ולעשות עבודה, לנסות ולהגדיר את מערכת הציפיות, או כמו שקוראים לזה, תיאום ציפיות בין התושבים למועצה. מה באמת יכולים התושבים לרצות מהמועצה, וזאת אמורה לספק ומה לא נכלל בתוך הסל הזה, ושדברים יהיו ברורים, כדי שהמועצה תדע יותר טוב מה תפקידה, מה גבולות המגרש שלה, ובכנ"ל, התושבים ידעו למה לצפות ולמה לא, ואז זה גם לא להתאכזב. הגברת השקיפות ורענון מנגנון קבלת ההחלטות המועצתי, זה גם סוג של עבודה שאנחנו צריכים לעשות, להתחיל את זה עם עצמנו, להרחיב את זה גם לרמת המליאה, איך מבצעים את כל מהלכי קבלת ההחלטות, הופכים אותם לשקופים יותר, הופכים אותם לפשוטים, לברורים, לקלים, לקבלות החלטה יותר מובנות, פחות מסובכות. זה יעד. חיבור התושבים לכרטיס, תושב באפליקציה, או שכבי תדבר על זה, או שאני...

גב' כבי שקולניק: אני יכולה להגיד שאנחנו והחברה שאנחנו מנהלים אצלה את כל נושא הארנונה, ובכלל הנהלת החשבונות, EPR מי ששמע, יש להם אפליקציה של כרטיס תושב, שהתושבים יוכלו להיכנס דרך הניידים, דרך האתר אפשר גם היום, אבל דרך הניידים, גם לתשלומים, גם לראות מה מצב הכרטיס שלהם, גם לנהל. יש לזה קצת חולשות, כי לזה לא כל כך מראה תנועות, זה יותר מראה יתרות, ולכן קצת התלבטנו. אבל אנחנו כנראה נכניס את זה As is, ובמשך הזמן נדרוש מהם את השדרוגים לפי התגובות של הקהל. זו בסך הכול חברה שמאוד קשובה לצרכים של הלקוחות שלה. מבחינה תכנונית, זה לפי דעתי צריך לבוא יחד עם כל מה שדיברו פה קודם,

מר גדי ירקוני: לבוא יחד עם האפליקציה,

גב' כבי שקולניק: עם האפליקציה של התושב.

מר דני ברזילי: אין עלויות בטור הזה, שום דבר? אין הערכות מחיר?

מר ניר ים: נכון, כי הדברים האלה בגדול, העלויות מתבטאות בעיקר בשעות עבודה שמושקעות בזה. הכסף שיוצא בפועל, הוא קטן אם בכלל.

גב' כבי שקולניק: כן, גם הנושא של כרטיס תושב, זה תוספת של... בעשרות אלפי שקלים, לא יותר.

גב' נעמי סלע: כרטיס התושב זה רק לענייני הארנונה?

גב' כבי שקולניק: אז זהו, שמדברים פה על אפליקציה בכלל, כללית. זה יהיה חלק מהאפליקציה הכללית, שגם אפשר יהיה לראות שם,

מר גדי ירקוני: כל המוקד, הכול הכול הכול.

גב' כבי שקולניק: זו הכוונה, הלוואי ונצליח לעשות את זה.

גב' רננה גומא: ניר, משהו על המבנה הארגוני?

מר ניר ים: מבנה ארגוני, אנחנו עוסקים בו, כבר עוסקים בו תקופה, מספר

חודשים. הוא כבר בשל להביא אותו להנהלת המועצה ואחר כך למליאה, לאישור. אני רק בשתי מילים על כן איפה אנחנו עומדים עם זה. המבנה הזה כבר הגיע, למעשה, להנהלת המועצה. הנהלת המועצה קצת החזירה אותי אחורה, לחפש בהיסטוריה מה היה קודם, ואיפה השינוי.

הלכתי עם ההיסטוריה הזאת 12 שנים, והתעייפתי, זאת אומרת, לא המשכתי לחפש אחורה, זה כבר לא רלוונטי, למעשה. אפשר לקרוא לזה אף פעם, אם זה לא קרה ב- 12 שנים, אז מבחינתנו, אף פעם לא היה מבנה ארגוני מסודר מ-א' עד ת' לכל המועצה, על אגפיה, על כל המחלקות שלה.

גב' כבי שקולניק: ניר, ניר,

מר דודי אלון: ניר, אתה אמרת שתעשה שיקוף מצב של עכשיו, לא משנה מה תכננו לפני כמה שנים. אז בהשוואה לחדש שלך, זה מה שצריך לראות.

מר ניר ים: לא,

מר דודי אלון: מצב של היום, מול מה שאתה מציע.

מר ניר ים: כן, אבל אני רוצה לענות לחברים שלי. אכן, היו חלקים וכל פעם שקם אגף, או התבצע איזשהו מינוי נדרש ככל שיהיה, אז באמת הובא אותו חלק, אושר במליאה, עבר למשרד הפנים, זה נכון. אני מדבר על התמונה הכוללת, אוקיי?
אז אנחנו באמת נביא את התמונה הכוללת, של איך נראית המועצה היום, במה היא עוד צריכה להשתפר, מבחינת מחלקות, זה יובא בקרוב מאוד, זה כבר כמעט מוכן.

גב' רננה גומא: אילן, last but not least. אני מתחנפת אליך.

מר אילן: אין שקף או...?

גב' רננה גומא: לא, אנחנו שילבנו אותם ביחד, כדי שלא יהיו מלא שקפים

מיותרים.

מר אילן:

טוב, שני יעדים, פחות או יותר. מלמטה, כל הנושא של הפשיעה החקלאית, שאנחנו רואים שיש בחודשים האחרונים, ואני רואה בכלל עלייה ואנחנו לא מצליחים להתגבר על הנושא הזה. מאוד קשה פה, עם משטרת ישראל.

קודם כל, הפשיעה החקלאית בכלל, בדרום, היא גועשת, במיוחד באזור מרחבים, שדות נגב. אנחנו עוד במצב סביר, אבל המצב הסביר, פלוס כל מה שקורה על גבול עזה, ופלוס מה שקורה על מצרים, הופך להיות מאוד כבד על המועצה, במיוחד אנחנו רואים בתקופה האחרונה הרבה פריצות לבתים, גניבה של נשקים, גם נשקים צבאיים, גם נשקים אזרחיים, גם זה. אז אחת ההתמודדויות שלי בתקופה הקרובה, במיוחד בשנה הקרובה, היא הנושא של הפשיעה. בגלל זה כבר ארבעה יישובים מעל ה-7 קילומטרים מצלמות.

אנחנו עכשיו נכניס עוד מצלמות, מצלמות חכמות בכבישים שמובילים לתוך המועצה. כלומר, מאזור ... מהאזור של באר שבע, מהאזור של תל אביב. בנוסף לזה, כל הנושא, יש לנו יחידת גיפים, אם אתם מכירים, יחידה מאוד מובחרת. יחידה שמשטרת ישראל, אין להם יחידה כזאת בגזרה, הם משתמשים בנו, אז אנחנו רוצים, אתם תראו את זה בקרוב, קבוצה כל כמה שבועות אנחנו נצא למבצעים שלנו, של המועצה. כמובן, תמיד בגיבוי של משטרת ישראל, אבל אנחנו נעשה את הדברים.

ואנחנו גם מתעסקים להגדיל את הנושא של המתמיד, להרחיב את זה, אין לנו מספיק מתנדבים במתמיד, יש לנו הרבה יכולות שם. אז זה בנושא של ההתמודדות עם הפשיעה החקלאית.

חיזוק הביטחון האישי לתושב, קודם כל, זה הנושא של המוקד, פתחנו אותו באוגוסט, ארבעה חודשים, ייקח עוד קצת זמן, אבל כבר יש לנו מצלמות לכל קריית החינוך, כבר מי שייכנס למוקד, יראה כבר עזרנו לאיזו, בתאונת דרכים, הייתה תאונת דרכים לפני שבועיים, כבר היינו, ראינו בדיוק את התאונה, יכולנו לעזור. אבל זה בינתיים, קריית החינוך והמועצה, גם מתחבר בקרוב היישוב בני נצרים, קיבלנו תב"ר של 350 אלף ₪ בגלל הקרבה לגבול שמה, ונושא של סחר

בסמים והברחות, שגם עלה דרסטי, במיוחד בין החיבור, בין שתי החטיבות, חטיבת פראן וחטיבה דרומית, וזה בדיוק יוצא מעל לבני נצרים, אז אנחנו שמים מצלמות מאוד מיוחדות, ראיית לילה וכל זה, זה יהיה גם מחובר למוקד.

מר דודי אלון: זה יהיה מחובר גם לצבא?

מר אילן: מה?

מר דודי אלון: יהיה מחובר גם לצבא?

מר אילן: לא. אנחנו רואים, גם מה שמחובר לצבא, קשה לו העומס של הצבא, כרגע, אנחנו מפספסים שאנחנו מכניסים דברים רק לצבא. אני מעדיף שאפילו הגדרות האלקטרוניים יהיו למוקד, וזה לא ככה. כי הגדודים הם עמוסים, אי אפשר לדבר איתם בכלל, ואנחנו גם רואים שבזמן אירוע, חבל על הזמן, קשה לצבא ולגדוד חי"ר להסתכל אחורה. הוא יודע להסתכל קדימה ולהסתער. ואני מעדיף שאני יכול להסתכל אחורה, בשיתוף עם הצבא, אבל לא הגעתי לשלב הזה.

גב' רננה גומא: אילן,

מר אילן: סליחה, אין שאלות.

גב' רננה גומא: לא, לא, אני פשוט רוצה לקצר, כי אני רוצה להתקדם.

מר אילן: כן? שאלות?

גב' נעמי סלע: יש לנו מצלמות, הכול טוב ויפה, אבל מה יכולת ההשפעה שלנו על

המקרים האלה?

מר אילן: השלב הבא, בגלל זה אני אמרתי, אנחנו רק בארבעה חודשים של

המוקד, הרעיון הכללי נכון, מצלמות זה לא מספיק. צריך סייר או שני סיירים, וזה אני עובד עם, אני מקווה שאני אעבוד עם עופר. איפה עופר? הוא פה. מה שאנחנו עושים, זה באמת הרעיון בסוף להגיע למוקד, כרגע אנחנו שמים כסף. המועצה שמה כסף למוקד. הרעיון של המוקד, וזה היה הרעיון מההתחלה, ואני מקווה שככה אנחנו נבנה אותו, ואנחנו ממשיכים לשדרג ולבנות אותו, שהוא יהיה ברמה א'. מה זה אומר רמה א'? שלעיקר הקיבוצים והעסקים הפרטיים הגדולים, יתחברו למוקד ואז ההכנסות ישלמו גם לסמבציות, פקידות, בינתיים יותר סמבציות ממוקדניות, אבל מוקדניות. וזה יהיה החיבור עם סיירים. זו העבודה שאנחנו, זה השלב הבא. ואז כן ניתן גם מענה לתושבים, להתיישבות, גם זה יוריד את העלויות של המוקד מבחינת המועצה. אז אנחנו מנצחים גם בככה שמרוויחים, שאנחנו לא נשלם על המוקד, וגם מרוויחים שאנחנו נותנים שירות לתושבים שלנו.

זה הרעיון, בגדול, מבחינה מבצעית שיפתור לנו הרבה בעיות בנושא של הפשיעה החקלאית, פשיעת רכוש.

גב' נעמי סלע: בפועל, יש סמכות לתפיסה? לעצור?

מר אילן: כן, ברגע שיש סיירים, הסיירים יעברו קורס משטרה, וגם אל

תשכחי, יש לנו כמעט כל לילה מתמיד בחוץ. אנחנו גם נפעיל את המתמיד, לרבש"צים, הולכות להיות להם סמכויות יותר רחבות. הם עוד מעט יצאו עם תעודה, שיהיו להם סמכויות כמו שוטר מגייב מתנדב. אבל זה בבנייה, כן, זו הכוונה. וגם אנחנו עושים הרבה דברים פה שלא חוקיים.

כאילו, אנחנו עושים דברים,

גב' נעמי סלע: זו הבעיה, שלא ייפול בין הכיסאות.

מר אילן: לא, אנחנו לא שואלים שאלות,

דובר: אתה מוקלט,

מר אילן: לא, אנחנו עוצרים ואחרי זה שואלים שאלות, כן, זה הכיוון.
בבקשה.

גב' רננה גומא: חברים, תקשיבו, אנחנו צריכים להתקדם, אנחנו בשעה איחור.

מר אדוארד קוברסקי: ... לאילן, ואחר כך לגדי. מצלמות של יישובים, גם אם יהיה,

מר אילן: בטח שיהיה, אתה תשלם – יהיה.

מר אדוארד קוברסקי: לא, רגע,

מר אילן: אני אתחבר למוקד.

מר אדוארד קוברסקי: לא, רגע. זה שירות שאני צריך,

מר אילן: שירות אני אתן, אתה תשלם...

מר אדוארד קוברסקי: אתה תיתן ביטחון.

מר אילן: גדי, זו הייתה תשובה בסדר?

מר אדוארד קוברסקי: לא, לא בסדר.

(מדברים ביחד)

מר אדוארד קוברסקי: גדי, עכשיו באמת, אתם ... קצין מג"ב,

גב' רננה גומא: חבר'ה, אי אפשר להמשיך את הדיון על הביטחון, עם כל זה שזה

באמת נושא סקסי ומעניין.

מר גדי ירקוני: שידברו על צרות בירושלים.

מר אדוארד קוברסקי: לא עושה כחול פה.

גב' רננה גומא: טוב, עכשיו בעצם מתחיל החלק שאמור להיות החלק שלשמו

התכנסנו. קיבלתם, לפני כמעט שעה, את הלינק לשאלון, כדי שיהיה לכם מעניין. מי שכבר,

דובר: זה קהוט.

גב' רננה גומא: לא, זה לא קהוט, למרות שהיה רעיון כזה גם, אבל ויתרתי עליו.

מתן וקרני בנו לנו שאלון, השאלון מורכב מארבע שאלות. כל שאלה מולי, היא שאלה שמתייחסת

לכל המטרות שהוצגו לכם. עכשיו, זה לא חוזר על עצמו, זה פשוט אותן מטרות, רק שאלה אחרת.

אנא מכם, אנחנו נצרף, כדי לעשות את הלו"ז קצת יותר נוח וזה, אנחנו נצרף את שתי ההפסקות שתוכננו, את הראשונה שתוכננה לטובת השאלון, והשנייה שתוכננה לטובת ארוחת ערב, אתם תצאו לאכול ארוחת ערב, רק אחרי שמילאתם את השאלון. תקשיבו רגע, אני רוצה להסביר שנייה, א' – הטלפון, כתבתי את זה בקבוצה, אבל אני גם אגיד את זה. נשלח אליכם הלינק, מי שלא קיבל לינק שיבוא להגיד, אם הוא לא בקבוצה במקרה, כדי שנוכל לשלוח לו, אחד.

שתיים - תעבדו עם הטלפון לרוחב, כי אחרת לא רואים את כל התשובות. שלוש – אנחנו, כדי להציג לכם את המקבץ של התשובות ואת התעדוף שלכם, חייבים שאתם תשלחו לנו את התשובות, כדי שנוכל לבנות לכם את הגרף. אז אנא, גומרים ולוחצים שלח, אוקיי? בסוף השאלון יש שלח. המטרה היא...

(מדברים ביחד)

גב' רננה גומא: אם לא תקשיבו לא תדעו. אני אעבור לדבר בשקט, ואז לא תהיה לכם ברירה. היה לי מרצה שהיה מדבר בלחש. חברים, יש לכם רבע שעה לאכול ולענות על השאלון, נראה אתכם.

*****הפסקה*****

גב' רננה גומא: מה שאנחנו נעשה עכשיו, כולנו יושבים? יופי. מה שאנחנו נעשה עכשיו, אנחנו נציג לכם, בטכנולוגיה, מרוב טכנולוגיה בסוף לפעמים... מחר אני צריכה לבוא לספר משהו בכנסת על התכנית האסטרטגית של העוטף, התייעצתי היום עם היועץ האסטרטגי, אם כדאי שנציג מצגת או לא, גדי, והוא אמר לי – בשום אופן לא. למה? כי זה לוקח מלא זמן, ואם יש לך שתי דקות להגיד את מה שאת רוצה, אז כדאי שתגידי את מה שאת רוצה, ולא תתעסקי בטכנולוגיות. אז בסוף נופלים בטכנולוגיה, זה היה הניסיון להקדים פה... בואו תתפעלו את זה רגע, כדי שאני אסביר מה אנחנו עושים.

מה שאנחנו הולכים לעשות עכשיו, זה להראות לכם, תקשיבו, זאת שעה קשה לכולם. זה להראות

לכם, בעצם, את הפריסה של החשיבות מול הישימות של המטרות, כפי שאתם דירגתם. ענו כאן 21 איש, אנחנו ערים, אתם תיכף תראו את זה גם בגרף. המטרה כאן, היא שתהיה לכם את הרשימה מול העיניים, כי בגרף אנחנו רואים רק את המספר של המטרה ולא את השם שלה, כי השמות שלהן ארוכים.

גב' רבקה בן ארי: רננה, לא רואים את מה שכתוב.

גב' רננה גומא: רק שנייה, אנחנו נגיד הכול, תנו לי רגע לסיים את המשפט, בבקשה. אני עניתי את זה למורה שלי, איזה בושות. זה ממך למדתי, רבקה. תנו לי לסיים את המשפט.

אנחנו נציג את הגרף של ישימות מול חשיבות, כשאנחנו נתמקד ב- 15 המטרות שקיבלו את החשיבות הכי גבוהה אצלכם. 21 איש ענו כאן, זה לא כולם. אנחנו מודעים לזה שזה באמת שאלון מאוד ארוך, מאוד מורכב. אני חוזרת ואומרת שאנחנו גם לומדים פה את התהליך, ויש הרבה מאוד דברים שאפשר, ניתן וצריך, כנראה, לשפר לסיבוב הבא, וגם לישיבות הקרובות. ואנחנו נעשה מאמץ לטייב את התהליך עד כמה שניתן.

בסוף, אני אזכיר לכם, שזה בעצם, לא יודעת אם זו פעם ראשונה, כי אורי נעמתי היה היום ואמר שהוא כבר עשה את זה גם, אבל זה ניסיון שלנו להתחיל כאן איזשהו שינוי בדרך שבה הארגון בונה את תוכנית העבודה שלו, ולכן יש עקומת למידה, ואני מבקשת עוד פעם את ההתחשבות שלכם בדבר הזה. אני מבינה שיש כאן דברים, גם במתודה וגם בתוכן, שאפשר היה לעשות יותר טוב ואנחנו נשתדל ללמוד מזה. אני מניחה שגם נעשה איתכם איזשהו משלב בסוף התהליך, נעשה איזשהו משלב, כדי לקבל מכם פידבק לקראת השנה הבאה. אני מקווה שנתחיל לעבוד על השנה הבאה הרבה קודם, ואז יהיה לנו הרבה יותר קל.

אז אנחנו כרגע נציג את החשיבות ואת הישימות על גרף ואנחנו נתחלק לשלוש קבוצות. יש לנו עד 30: 19, שזה פחות מ-3/4 שעה, אבל אנחנו כבר עשינו איתכם, אני אזכיר לכם, בדיון הקודם,

כשהתחלקנו לשתי קבוצות, הייתם מאוד יעילים, ובחצי שעה הצלחנו לצאת עם תוצרים מאוד טובים.

עד 19:30, אנחנו מקיימים דיון בשלוש קבוצות, על המטרות שנבחרו, כ-15 המטרות המובילות. כשהמטרה היא, א' – לראות את הפערים בין דירוג הישימות של המטרה, לחשיבות, למשל, דוגמא שאני תמיד נותנת כאן, 232 כרגע, בעינינו, היא בישימות מאוד נמוכה. אין לנו תקציבים, אין לנו מושג לאן זה ילך, אבל ברור לגמרי שהיא בחשיבות מאוד מאוד גבוהה. אז א' – לראות את המיקום הזה ולדבר אותו, והדבר השני, זה שאם יש מישהו שהמטרה שהוא חושב שהיא הכי חשובה, לא נכנסה ל-15, יש לכם הזדמנות לשכנע.

כך גם למנהלים, אגב, אם יש מטרה שאתם חושבים שהיא מאוד מאוד קריטית, אני כבר יכולה להגיד ברשימה שאני רואה, המטרה שלי שלא נכנסה פה ל-15, תדברו את זה, תגידו את זה, תקיימו את הדיון הזה.

עכשיו, אנחנו לא נצליח שכולם ידברו עם כל המנהלים, זה לא יקרה היום, אבל כל אחד במקום שהוא ישב בו, יתרום את שלו. אנחנו גם התלבטנו אם לעשות חלוקה של המנהלים לפי תחומי תוכן, וכן הלאה, אבל אנחנו לא נצליח, כי המטרות פה הן מתחומי תוכן שונים. אז אנחנו פשוט נתחלק כך שלצורך העניין, לא כל מי שעוסק באסטרטגיה יהיה באותה קבוצה, ולא... זה למנהלים. ולא כל מי שעוסק באיכות סביבה יהיה באותה קבוצה, וכן הלאה, כדי שתהיה אפשרות פיזור וייצוג בקבוצות השונות. אוקיי? עד כאן?

מר רותם בוקסבאום: מה זה יישומיות? מי קבע את זה?

גב' רננה גומא: את הישימות, לא יישומיות, זה ישימות, קבעו המנהלים. נתנו להם פרמטרים, שהם היו צריכים להתייחס אליהם בקביעת הישימות, כשהפרמטרים העיקריים הם כמובן משאבים. האם יש משאבים כספיים, האם יש משאבי כוח אדם, והאם יש משאבים אחרים לטובת יישום המטרה ב-2020, בסדר?

אני אומרת, תראו, אתם רואים את הקצה של הדבר הזה, בסוף נעשתה פה, באמת, עבודת עומק עד כמה שניתן היה לעשות בזמנים שהיו לנו, ואנחנו נלמד מהתהליך להמשך. מנחים, קבוצות – אלכס, קרני ואני, חלף נפתלי, כמו שנאמר כאן בצניעות רבה, לא מתקרבת אליו. נסיים עד 19:30 ואז נתכנס, כדי להציג כל קבוצה את סדר העדיפות שהיא קבעה, היא בעצם תדרג את ה-15 שנבחרו, דירוג פנימי של הקבוצה, תצטרכו להגיע לאיזושהי הסכמה עליו ונציג את הדירוג הזה, בסוף, משוקלל את שלושת הקבוצות, בהנחה שהטכנולוגיה תעזור לנו ולא תעבוד נגדנו.

מר אלי אהרון: עד שבע וחצי זה הרבה זמן, לא?

גב' רננה גומא: עד 19:30 דיון. זה לא הרבה זמן, תאמין לי.

(מדברים ביחד)

גב' קרני פלג: טוב, אז ערב טוב. באמת, למי שלא מכיר, אני קרני ואני אסביר באמת בכמה מילים מה עשינו, ואני אראה לכם את התוצאות שקיבלנו, ואז נראה איך אנחנו מציגים אותן אחר כך בשני מסכים, לטובת העבודה בקבוצות, ונראה מה אנחנו יכולים לשלוח לכם גם בווטסאפ, למי שרוצה.

אז בעצם, מנהלי המחלקות והפעילויות בחרו 37 מטרות, אלה המטרות שהוצגו קודם במצגת, ונמצאו בתוך השאלון שלכם, 37 מטרות שהן מטרות שנתיות לשנת 2020 למועצה האזורית אשכול. ביחד עם זה, המנהלים של הפעילויות ושל המחלקות במועצה, דירגו את רמת הישימות של המטרה הזאת לדעתם, לשנה הקרובה.

כמו שרננה אמרה, אנחנו נתנו להם שאלון מקביל לשאלון שמילאתם עכשיו, היו בו גם כן ארבע שאלות על 37 מטרות, כ-4 השאלות האלה באמת היו – האם יש את הכסף? האם יש את האנשים? האם יש את המשאבים הנוספים? והאם ניתן, לדעתם, לגייס את המשאבים החסרים בשנה הקרובה. ארבע שאלות שהשקלול שלהן מביא אותנו לציון של הישימות, עד כמה המטרה

הזאת היא ישימה השנה.

כמו שרננה אמרה כרגע, ענו 21 אנשים על החשיבות שהייתה מורכבת מ-4 שאלות של המטרות האלה, והטבלה שיצאה לנו, ותיכף אני אעלה את הטבלה המקוצרת, אבל בעצם יש לנו כרגע טבלה של 37 מטרות, מדורגות מהמטרה שאמרתם שהיא הכי הכי חשובה לטיפול, עד המטרה שאמרתם שהיא הכי פחות חשובה. זה לא אומר שלא נעשה אותה, אבל היא הכי פחות חשובה.

וכדי שהדיון הזה יהיה קצת יותר ממוקד, כי ברור שלקיים דיון על 37 מטרות, אנחנו צריכים עוד ישיבה או שתיים, אז אנחנו בחרנו לדבר על 15 המטרות הכי חשובות, אוקיי? מהמטרה הכי חשובה, פשוט חתכנו את הטבלה הקודמת ב-15, ואמרנו – יש לנו עכשיו 15 מטרות, ועל כל אחת מה-15 האלה, יש לנו את הציון, גם של כמה היא חשובה לדעתכם, לטיפול ב-2020, וגם כמה המנהלים מעריכים שהיא ישימה לביצוע ב-2020.

בגלל שמאוד קשה לנו לקרוא, ואנחנו גם לא נורא אוהבים מספרים, אז שמנו את זה על שני גרפים.

דובר: זה מספר מתוך חמש, כן?

גב' קרני פלג: המספר הוא מתוך ארבע, הציון הוא בין אפס לארבע. הגרף הזה, גרף הישימות, כשאני מסתכלת, לא מסתכלת עדיין על מה חשוב, אלה 15 המטרות הכי חשובות, אבל מה הייתה ההערכה שהן בכלל ישימות השנה. כשהמטרות שנמצאות הכי הכי גבוה, הן הכי ישימות והמטרות שנמצאות הכי נמוך, הן הכי פחות ישימות, בסדר?
עכשיו, בגלל שהמטרות שלנו הן מאוד מאוד ארוכות, אז נאלצנו לתת מספר. אבל אם אני מסתכלת על מטרה 4, זו הרחבת 232, שיכול להיות שהיא מאוד מאוד חשובה, אבל ההערכה היא שהיא לא ישימה השנה, בסדר? זה היה הגרף הראשון שיצא לנו מהתשובות של המנהלים. ואז עשינו גרף אחד, קצת יותר מסובך, אבל אני אסביר ותראו שזה לא נורא מסובך.

גב' דנה אדמון: רננה, מה יקרה אם נעביר את המקרן לפה?

מר דודי אלון: מה יקרה אם אנחנו נראה משהו בטעות?

(מדברים ביחד)

מר דודי אלון: קרני, תשלחי לנו את זה במייל.

גב' רננה גומא: אמרתי שהטכנולוגיה בסוף מכשילה אותנו.

(מדברים ביחד)

גב' קרני פלג: הגרף שלנו מחבר בתוכו את הישימות, שראינו קודם, ככל

שהמטרה נמצאת בצד שמאל של הגרף, היא פחות ישימה, מטרה 4, מטרה 23 הן פחות ישימות.

ככל שהמטרה נמצאת יותר קרוב לצד הימני של הגרף, היא יותר ישימה. וככל שהיא יותר גבוהה,

ככה היא יותר חשובה. אז אם אני עכשיו צריכה לבחור מתוך המטרות האלה את אלה שהן הכי

חשובות והכי ישימות, אני אקח את הקבוצה שנמצאת הכי גבוה בצד ימין, זאת קבוצת המטרות

שהן הכי ישימות והכי חשובות, לפי הדירוג של המליאה השנה.

מר איתי ציפורי: אז איך מטרה ארבע היא לא גבוהה, אם היא הכי חשובה?

גב' דנה אדמון: יש דעות, לדעתי, זה הפוך. 232 ומטרה ארבע. בגובה, היא צריכה

להיות גבוהה.

גב' קרני פלג: אני אבדוק תיכף. אנחנו הולכים עכשיו, אני מחזירה אתכם

לטבלה. בטבלה יש לנו את הציונים, אוקיי? בטבלה יש לנו את המטרות ואת הציונים, ועל בסיס

הטבלה הזאת, אנחנו הולכים לעשות עכשיו עבודה בקבוצות. בכל קבוצה, יש לנו שתי משימות

לעשות אותן בחצי שעה הקרובה שנשארה לנו.

המשימה הראשונה שלנו לקבוצה, היא לקחת את ה-15 מטרות האלה, ולדרג אותן קבוצתית. זאת אומרת, שאם אני חשבתני שמטרה אחת היא נורא נורא חשובה, וניר ישב איתי בקבוצה והוא חשב שהיא לא ממש, אז אנחנו ננסה לשכנע אחד את השני, ואתם צריכים להגיע בסוף שבקבוצה יש רשימה מוסכמת של סדר המטרות, מתוך ה-15 האלה, ויכול להיות שהסדר הזה, שהופיע פה בבחירות האישיות, ישתנה קצת, אחרי שאנחנו נדון על המטרות האלה ונחשוב ביחד מה הסדר הנכון.

והמשימה השנייה, היא שאם בכל זאת נשארה איזושהי מטרה שלא נכנסה לפה, או שנכנסה לפה איזושהי מטרה שהיא לא כל כך ברורה, ואנחנו רוצים להבהיר אותה ויש לנו הערות חשובות לגביה, אז אנחנו נכתוב גם את ההערות. כך שאנחנו רוצים שבכל קבוצה יצא גם דירוג קבוצתי חדש ל-15, וגם הערות. דברים שחשוב לכם להגיד גם על ה-15 מטרות האלה, וגם אם במקרה נשארה איזושהי מטרה שהיא נורא נורא חשובה, ואנשים לא הבינו שהיא חשובה.

גב' נעמי סלע: אבל יש לנו בעייתיות קטנה, שאנחנו לא יודעים מבחינת יישום, אם זה אפשרי.

גב' קרני פלג: בשביל זה יש איתכם מנהלים בקבוצות, בסדר? אמרנו, לפחות מבחינת הציון, יש לנו את הציון של הישימות. לדעתי אפשר להדליק את האור ולהתחלק לשלוש קבוצות.

*****מתחלקים לקבוצות – הפסקה בהקלטה*****

גב' רננה גומא: חברים,

מר אלי אהרון: מאיר, אני מציע לקבל את הדירוג שלנו ויאללה. למה השקענו בזה הכי הרבה זמן מכולם, אנחנו סיימנו אחרונים.

גב' רננה גומא: חברים, אנחנו, מאחר וראינו שבעצם הדיונים...

גב' דנה אדמון: למה? היה. היה...

גב' רננה גומא: אני מאוד רוצה לעמוד בהבטחה שלי ולנסות לסיים בשמונה, שזה ממש יעד בלתי אפשרי, אבל אנחנו נעשה את זה בעזרתכם האדיבה. אז בואו,

מר אלי אהרון: אז בבקשה שמרו על פיותיכם.

גב' רננה גומא: אני רוצה עכשיו, אנחנו לא נדרג עכשיו, מה שרצינו, להציג לכם משוקלל וכן הלאה. אולי באמת נצליח להגיע עם זה ליום רביעי. אבל יותר חשוב היה, מבחינתי, שתקיימו את הדיון הפנימי הזה, ותחשבו רגע על המטרות, ולראות אם יש דברים שלא נכנסו, ושכל קבוצה עכשיו תציג נציג, מי שכתב, מי שרכז אצלכם את הנתונים, תציג את עיקרי הדיון ואת המיפוי שהיא עשתה. אנחנו את זה נאסוף, ועם זה אנחנו נעבוד.

מר אלי אהרון: דרך אגב, אצלנו זה היה פה אחד, הפה של אלכס.

גב' רננה גומא: אוקיי. קדימה, מי מציג ראשון?

מר אלי אהרון: אלכס,

אלכס: אני עוד מסכם.

גב' רננה גומא: אז רבקה, את תציגי ראשונה.

גב' רבקה בן ארי: בצורה שאנחנו כתבנו את זה?

גב' רננה גומא: כן.

גב' רבקה בן ארי: טוב, אנחנו חילקנו את כל הטבלה הזאת לחמישה נושאים, שהוצגו פה. ובכל נושא נתנו דירוג 1,2,3. בקהילה היו מספר שאלות, לקרוא את השאלות? זה מיותר, לכולם יש את הדף.

גב' מזל ערוסי: לא, יש מספרים.

גב' רבקה בן ארי: בקהילה, מספר 10 דירוג מספר 1, 4, 7, לפי הסדר, 1,2,3.

דוברת: המספרים נורא מבלבלים, כי יש ליד כל אחד שני מספרים.

גב' רבקה בן ארי: לא, אנחנו לא מדברים על המטרה. מיקום, לא מספר מטרה. מיקום. מספר אחד זה 10 – אשכול, קהילה מתנדבת, טיפוח יזמות וכו'. מספר 4 – קהילה – היערכות לחירום ופיתוח חוסן קהילתי ומספר 7 – הנגשה ופיתוח שירותים, לרבות פנאי, לבעלי מוגבלויות וצרכים מיוחדים במרחב המועצה.

גב' מזל ערוסי: זה הגיל השלישי, זה כל כבר...

גב' רבקה בן ארי: בסדר, כל מה שכתוב. כל מה שגם לא כתוב.

גב' רננה גומא: הלאה.

גב' רבקה בן ארי: הסעיף השני היה איכות הסביבה – מיקום מספר 3, קיבל אצלנו מקום ראשון, מיקום מספר 2 – קיבל מקום שני, הגברת הפיקוח וכו',

גב' רננה גומא: ניקיון היישובים ראשון באיכות סביבה, הגברת הפיקוח שני, כן?

דובר: הראשון, איכות סביבה.

גב' רבקה בן ארי: הכול איכות סביבה.

גב' רננה גומא: הכול איכות סביבה, אנחנו ריכזנו,

גב' רבקה בן ארי: כל מה שאני אומרת עכשיו זה איכות סביבה. אבל נתנו לזה,

גב' רננה גומא: הראשון, ניקיון היישובים, השני, הגברת הפיקוח והשלישי הרחבת המודעות.

גב' רבקה בן ארי: הרחבת המודעות לנושא הסביבה, זה מספר 9 במיקום.

גב' מזל ערוסי: חינוך.

גב' רבקה בן ארי: חינוך. סעיף מספר 15 – שמנו אותו ראשון, והשני מספר 11,

קידום לימודי החקלאות וכו'.

גב' מזל ערוסי: 13 שלישי.

גב' רבקה בן ארי: לא, 13 זה באסטרטגיה.

גב' רננה גומא: הלאה.

גב' מזל ערוסי: בין לבין, כן.

גב' רננה גומא: הלאה.

גב' רבקה בן ארי: באסטרטגיה הכנסנו את סעיף מספר 6, פיתוח אזורי תעשייה ומקומות תעסוקה, 12 יצירת מקורות הכנסה עצמיים למועצה, ו-13, תוכנית רב שנתית למעונות, גנים ומבני ציבור. הכנסנו עוד שני דברים נוספים שלא היו כתובים כאן, תוכנית אסטרטגית למועצה,

גב' מזל ערוסי: כוללנית.

גב' רבקה בן ארי: וקידום תב"עות. הסעיף האחרון שהתייחסנו אליו, זה טיוב שירות לתושב, סעיף מספר 5 – בניית סל שירותים מועצתי, במקום ראשון. מקום שני, שמונה – קידום תפיסת השירות לתושב, מוקד, סדנאות וכו'. ומקום מספר 14, הגברת השקיפות ורענון מנגנון קבלת ההחלטות המועצתי. תודה רבה.

מר השי רובין: מי עוד? מי השני?

גב' רננה גומא: קבוצה שנייה. קרני.

גב' דנה אדמון: צורית רשמה, צורית?

גב' קרני פלג: אני, הדף אצלי.

גב' רננה גומא: חברים, חמש דקות ללו"ז. נראה אותנו עומדים בזה.

גב' קרני פלג: אצלי בקבוצה ישבו כל הילדים המיוחדים, וראש המועצה

המיוחד, אז היו דיונים מיוחדים. ועיקר הדיון אצלנו היה עוד אני אגיד, מעבר לדירוג, היה מאוד קשה לקיים דיון על הדירוג, כי היו כמה שאלות עקרוניות שעלו לפני זה. החל מהשאלה הראשונה של למה אף אחת ממטרות הצמיחה הדמוגרפית לא נכנסה ל-15, למרות שהיא הוגדרה כמטרת על של המועצה.

(מדברים ביחד)

גב' קרני פלג: התשובה, לפחות בצוות שלנו בנושא הזה, הייתה שאם נטפל בכל

התחומים האחרים של איכות חיים ותעסוקה וכל הדברים האחרים שכן נכנסו, זה באופן אוטומאטי יקדם את הצמיחה הדמוגרפית, ולכן צריך לטפל, קודם כל, בכל הדברים האלה והצמיחה הדמוגרפית כבר תהיה איזשהו פועל יוצא של זה. זה היה איזשהו חלק ראשון בדיון. עלו שתי מטרות נוספות, שלא מופיעות בכלל בבנק המטרות, והן נושא התחבורה הציבורית ונושא עסקים קטנים. שני נושאים שלדעתנו, בהסכמה בקבוצה שלנו, צריך להכניס אותם לתוך בנק המטרות ולתוך המטרות הגבוהות. עלו גם איזה שהן, עלה איזשהו דיון עקרוני, איך אנחנו

יכולים לדרג מטרות שהן לא באותו סדר גודל, ושהן לא דורשות את אותו סדר גודל של משאבים, בין מטרות שהן שקיפות, שלא דורשות בעצם כמעט שום משאב כספי, לבין 232 שדורש 200 מיליון.

אנחנו לא יכולים לשים אותם, בכלל, באותו דירוג. היה לנו דיון ארוך על 232, האם הוא בכלל צריך להיות מטרת על, כי הוא ישרת בסוף את התעסוקה ואת איכות החיים, ואת הכול. מצד אחד, ומצד שני, כל מה שהמועצה צריכה לעשות, אנחנו לא מזלזלים בקול הזה, זה לשלוח את גדי כל היום ללכת לנגיס לאנשים כדי שזה יקרה בסוף.

אז היה איזשהו קושי בקבוצה בכלל לדרג את המטרות, כיוון שהן באו מעולמות שונים ומדרגות שונות ולכן אין לנו דירוג מספרי חדש של המטרות, אלא את כל ההתייחסויות האלה, שלדעתנו צריכות לבוא בחשבון.

גב' רונית בן רומנו: טוב, אז אנחנו נסגור את הפינה, אלכס.

אלכס: מאה אחוז. אז קודם כל אני רוצה לפתוח ולומר שהיה לנו דיון, אני באופן אישי ככה יצאתי ככה עם תחושה של חזה נפוח מהמועצה שבה אני חי. שהדברים שהובילו אותו זה באמת הסתכלות ערכית ועניי עירך קודמים, ובאמת תפיסה מאוד אחראית של אנשים ציבור. אז זה בהתרשמות האישית שלי.

אחרי ההתחנפויות, עכשיו... הדבר הראשון שעלה אצלנו, זה נושא החינוך, בדגש על תפיסת החינוך החדשנית וכיוצא בזה. הדבר שדורג מקום שני, איכות הסביבה, שהרי הסתכלנו על איכות הסביבה בכפיפה אחת, ועשינו איזושהי חלוקה שהיא חלוקה פנימית, כאשר מה שחשוב להגיד, שנושא של טיפול בפסולת עלה כמקום ראשון. אחרי זה תוכלו לראות בסיכומים את יתר הדברים.

דבר שלישי, הוא בעצם נקודה שלא הייתה בכלל ברשימה, וזה מיגון היישובים שנמצאים מעל שבעה קילומטרים מקו הגבול, שזה היה בעיניי, באמת החלטה משמעותית.

גב' רונית בן רומנו: נאלצנו להוסיף את זה, כי לא חשבו שזה מספיק חשוב. אנחנו חושבים שזה חשוב. (מדברים ביחד)

אלכס: שוויון, המילה להשוות.

גב' רננה גומא: שתי דקות.

אלכס: עכשיו אתם מתפרעים, כי לא נתתי לכם מספיק בקבוצה. הנושא שדורג רביעי זה יזמות וקהילה מתנדבת, מספר 5 – פנאי והנגשת שירותים. מספר 6 – תמיכה והעצמה בנושא של החקלאות ותמיכה בחקלאים במועצה, שזו גם נקודה שלא עלתה ב-15 הראשונים בסקר הראשוני.

מספר 7 – תפעול וקידום נושא 232, מספר 8 – אזורי תעשייה, מספר 9 – כל נושא החירום והצח"י, מספר 10 – פיקוח בנושא של איכות סביבה, לא, סליחה, טעות. מספר 10 – 31 קידום תפיסת השירות לתושב, אוקיי. והעשירייה הראשונית הייתה מאוד בולטת, הדברים הנוספים מצריכים איזה שהם דיוקים, אנחנו נציג את זה בהמשך, אבל אלה בהחלט היו הדברים. כן? חבר'ה, רוצים להוסיף משהו?

מר אלי אהרון: קיבלנו את העצה שלך.

גב' רננה גומא: חברים, קודם כל אני רוצה להגיד לכם,

מר חנניה אווקרט: שמנו את השקיפות במקום נמוך, כדי לאפשר להנהלת המועצה

לעבוד בשקט, ולא...

מר אלי אהרון: נכון, לא שכל אחד יראה מה היא עושה.

גב' רננה גומא: אני בדיוק עמדתי לפרגן לכם על השותפות. עכשיו זה ברצינות, אני חושבת שנעשתה כאן עבודה, גם מצידנו אבל בעיקר מצידכם, עבודה מאוד רצינית. אני באמת מרגישה שנעשה כאן שיתוף פעולה, זה לא קל, בשעות ארוכות ובמתודה לא פשוטה, ועם הרבה פלטות בדרך. אני רוצה להגיד לכם תודה, ואני אזכיר לכם שיש עוד שני דיונים כאלה, שהבא אחריהם, הוא מאוד מאוד קשוח.

מר אלי אהרון: אני רוצה להגיד לך שביחס לאנשים שפה היו, הצלחת יפה להעביר.

גב' רננה גומא: דנה, ואחרי זה רבקה וזהו, והולכים הביתה.

גב' דנה אדמון: באמת היה קשוח. באמת, לפני שאני אומרת מה שיש לי להגיד, חשוב לי להגיד שרואים שנעשתה פה עבודה יסודית של הרבה שעות והרבה מאמץ, חשיבה מאומצת של גורמים משותפים, זה ראוי להערכה ובאמת תודה רבה.

מר אלי אהרון: ותדעי לך, קומפלימנט מדנה, זה משהו מיוחד.

גב' רננה גומא: לא נכון, אני קיבלתי ממנה.

גב' דנה אדמון: קודם כל תודה. זה כבר צעד אחד לגבי סעיף השקיפות, זה אחד. 2

– לגבי המתודה, יש עוד הרבה מה לעבוד, אני אשמח גם לתת את שלי, אני בטוחה שיש עוד שיכולים לעזור. אבל שאפו, לא היה דיון כזה במליאה, מאז שאני הגעתי.

מר דודי אלון: בהחלט ראוי להערכה גדולה מאוד.

(מחיאות כפיים)

גב' מזל ערוסי: אוקי, איך אמרתי קודם לגדי? אף פעם לא הייתה לו כזאת מליאה חמה. בצניעות רבה. הייתי אורחת בהרבה מליאות קודמות, אז אני יודעת. רציתי להגיד רק משהו, נושא שלא עלה במלוא עוצמתו, הוא נושא הביטחון. לי באופן אישי זה מאוד מאוד הפריע, ואני חושבת שלכולנו, זה ה...

גב' רננה גומא: מאחר והתייחסת לזה גם בקבוצה, זה נכנס לרשימות וזה יקבל התייחסות. אני רק אגיד שיש פה גם בעיה של, איך לומר זאת, של הצל, או ההד. אילן לא היה שותף לדיון, פשוט כי הוא היה חולה, ואז נוצר מצב שמישהו ייצג אותו בתוך הדיונים האלה, וזה יצא קצת עקום. אני שוב, מקבלת את האמירה הזאת. מי שייצג אותו היה איש נפלא, שלא יהיו אי הבנות, אלדד הוא נהדר, ועדיין היה כאן אולי איזשהו מקום לספק. רגע, יום רביעי, תהיו מוכנים נפשית, זה הולך להיות קשוח עוד יותר, כי אתם תשמעו בקשות לתקציב, כל אחד מהמנהלים יציג לכם את עיקרי בקשות התקציב, ובסופו אתם גם תראו את הגיליון, בתחילתו תראו את הסך הכוללים, ובסופו תראו את הגיליון המלא. ההערכה היא שנצטרך דיון נוסף, כדי לעשות דיון עומק ולאשר אותו, אוקיי? הכול ישלח לכם.

מר איתי ציפורי: פעם ראשונה בהיסטוריה של מדינת ישראל, שהלויז' עד 21:00

והוא נגמר ב- 20:00.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה